

УНИВЕРЗИТЕТ У БАЊОЈ ЛУЦИ
ФАКУЛТЕТ: ФИЛОЗОФСКИ

ИЗВЈЕШТАЈ КОМИСИЈЕ

о пријављеним кандидатима за избор наставника и сарадника у
звање

І. ПОДАЦИ О КОНКУРСУ

Одлука о расписивању конкурса, орган и датум доношења одлуке: Одлука Сената Универзитета у Бањој Луци, број: 02/04-3.668-25/23, дана 30. марта 2023.
Ужа научна област: Историја савременог доба
Назив факултета: Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци
Број кандидата који се бирају Два (2)
Број пријављених кандидата Два (2)
Датум и мјесто објављивања конкурса: Конкурс је објављен 19. априла 2023. у дневном листу <i>Глас Српске</i> , бр. 16.145, стр. 21–22, као и на интернет страници Универзитета у Бањој Луци.
Састав комисије: а) Др Мира Радојевић, редовни професор Филозофског факултета Универзитета у Београду и дописни члан Српске академије наука и уметности, ужа научна област Историја Југославије, председник. б) Др Александар Животић, редовни професор Филозофског факултета Универзитета у Београду, ужа научна област Историја Југославије, члан. в) Др Владислав Пузовић, редовни професор Православног богословског факултета Универзитета у Београду, ужа научна област Историја цркве, члан.

Пријављени кандидати
1. Др Горан Латиниовић, ванредни професор
2. Др Никола Ожеговић, виши асистент

II. ПОДАЦИ О КАНДИДАТИМА

Први кандидат

а) Основни биографски подаци :

Име (име оба родитеља) и презиме:	Горан (Неђо и Босиљка) Латиниовић
Датум и мјесто рођења:	18. септембар 1977, Сарајево
Установе у којима је био запослен:	Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци
Радна мјеста:	- Асистент на Одсеку за историју (2001–2006), - Виши асистент на Одсеку за историју (2006–2012), - Доцент на Студијском програму историје (2012–2017), - Ванредни професор на Студијском програму историје (од 2017).
Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима:	- Одбор за историјске науке Одјељења друштвених наука Академије наука и умјетности Републике Српске, - Научно вијеће Института за историју Академије наука и умјетности Републике Српске, - Удружење историчара Републике Српске „Милорад Екмечић”, - Матица српска – Друштво чланова Матице српске у Републици Српској.

б) Дипломе и звања:

Основне студије	
Назив институције:	Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци
Звање:	Професор историје
Мјесто и година завршетка:	Бања Лука, 2000.
Просјечна оцјена из цијелог студија:	8,63
Постдипломске студије:	
Назив институције:	Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци
Звање:	Магистар историјских наука
Мјесто и година завршетка:	Бања Лука, 2004.
Наслов завршног рада:	<i>Српска православна црква у Босанској Крајини (1918–1941)</i>
Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	Магистар историјских наука
Просјечна оцјена:	9,33

Докторске студије/докторат:	
Назив институције:	La Scuola Superiore di Studi Storici dell'Università degli Studi della Repubblica di San Marino (Школа историјских наука Универзитета у Сан Марину)
Мјесто и година одбране докторске дисертације:	Сан Марино, 2012.
Назив докторске дисертације:	<i>Yugoslav-Italian Economic Relations (1918–1941)</i>
Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	Dottore di Ricerca in Scienze Storiche
Претходни избори у наставна и научна звања (институција, звање, година избора)	- Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци, избор у звање асистента 2001, - Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци, избор у звање вишег асистента 2006, - Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци, реизбор у звање вишег асистента 2011, - Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци, избор у звање доцента 2012, - Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци, избор у звање ванредног професора 2017.

в) Научна/умјетничка дјелатност кандидата

Радови прије посљедњег избора/реизбора

(Навести све радове сврстане по категоријама из члана 19. или члана 20.)

Научна монографија националног значаја

Горан Латиновић, *Српска православна црква у Босанској Крајини (1918–1941)*, Бања Лука: Епархијски управни одбор Бањалучке епархије Српске православне цркве, 2006.

Горан Латиновић, *Југославија и скандинавске земље (1918–1945): дипломатски, економски и културни односи*, Бања Лука: Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци, 2014.

Оригинални научни рад у научном часопису међународног значаја

Goran Latinović, *Yugoslav-Italian Economic Relations (1918–1929): Main Aspects*, *Balkanica. Annual of the Institute for Balkan Studies of the Serbian Academy of Sciences and Arts*, no. XLVI, Belgrade: Serbian Academy of Sciences and Arts, Institute for Balkan Studies, 2015, pp. 171–194.

Оригинални научни рад у научном часопису националног значаја

Горан Латиновић, *О хрватским уџбеницима историје*, Зборник Матице српске за историју, бр. 73, Нови Сад: Матица српска, 2006, стр. 211–236.

Горан Латиновић, *Односи између Српске православне цркве и државних власти у Босанској Крајини и учешће српских православних свештеника у политичком животу ове области (1918–1941)*, Радови Филозофског факултета у Бањој Луци, бр. 11, Бања Лука: Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци, 2008, стр. 135–156.

Горан Латиновић, *О муслиманским уџбеницима историје*, Зборник за историју Босне и Херцеговине, бр. 6, Београд: Српска академија наука и уметности, 2009, стр. 329–343.

Горан Латиновић, *Градитељска дјелатност Српске православне цркве у Босанској Крајини (1918–1941)*, Гласник Удружења архивских радника Републике Српске, год. I, бр. 1, Бања Лука: Удружење архивских радника Републике Српске, 2009, стр. 287–301.

Горан Латиновић, *Територијална организација Српске православне цркве у Босанској Крајини (1900–2010)*, Зборник за историју Босне и Херцеговине, бр. 7, Београд: Српска академија наука и уметности, 2012, стр. 321–333.

Goran Latinović, *Jugoslovensko-danski odnosi (1920–1941)*, Istorija 20. veka, god. XXXII, br. 2, Beograd: Institut za savremenu istoriju, 2014, str. 91–103.

Горан Латиновић, *Југословенско-норвешки односи (1920–1941)*, Токови историје, бр. 2, Београд: Институт за новију историју Србије, 2014, стр. 47–54.

Goran Latinović, *Jugoslovensko-švedski odnosi (1941–1945)*, Istorija 20. veka, god. XXXIII, br. 1, Beograd: Institut za savremenu istoriju, 2015, str. 45–60.

Goran Latinović, *Jugoslovensko-italijansko pomorsko rivalstvo na Jadranskom moru (1919–1929)*, Istorija 20. veka, god. XXXV, br. 2, Beograd: Institut za savremenu istoriju, 2017, str. 59–70.

Прегледни научни рад у научном часопису националног значаја или поглавље у монографији истог ранга

Горан Латиновић, *Једно свједочанство о покољу Срба у Бијелом Потоку код Бањалуке на Васкрс 1942. године*, Зборник друштвено-хуманистичких наука, год. V, бр. 7–8, Бања Лука: Матица српска Републике Српске, 2005, стр. 397–402.

Горан Латинковић, *Фондови и збирке Српске православне цркве у хрватским архивима и музејима*, Архив, год. X, бр. 1–2, Београд: Архив Југославије, 2009, стр. 53–56.

Горан Латинковић, *Кратак преглед историје српског народа у Босанској Крајини*, Братство, бр. XVI, Београд: Друштво „Свети Сава”, 2012, стр. 97–107.

Горан Латинковић, *Посјета секретара иностраних послова Републике Сан Марино Федерика Биђија југословенском председнику Јосипу Брозџу Титу 1967. године*, Споменица академику Здравку Антонићу (приредио академик Никола Б. Поповић), АНУРС, Споменица, књ. X, Одјељење друштвених наука, књ. 26, Бања Лука: Академија наука и умјетности Републике Српске, 2012, стр. 295–300.

Научни рад на научном скупу међународног значаја штампан у цјелини

Горан Латинковић, *Нека запажања западних историчара и публициста о Сарајевском атентату 1914. године*, Први свјетски рат – узроци и последице, АНУРС, Научни скупови, књ. XXIX, Одјељење друштвених наука, књ. 32, Бања Лука: Академија наука и умјетности Републике Српске, 2014, стр. 179–186.

Горан Латинковић, *Историографија о Српској православној цркви у Босни и Херцеговини за вријеме Првог свјетског рата (1914–1918)*, Православни свет и Први свјетски рат: зборник радова са Међународног научног скупа (Београд, 5–6. децембар 2014), Београд: Православни богословски факултет Универзитета у Београду, 2015, стр. 189–201.

Горан Латинковић, *Министарство иностраних послова Републике Српске (1992–1995): прилог проучавању српске ратне дипломатије*, Дејтонски мировни споразум – двадесет година послје, АНУРС, Зборник радова, књ. XI, Одјељење друштвених наука, књ. 35, Бања Лука: Академија наука и умјетности Републике Српске, 2016, стр. 619–628.

Научни рад на научном скупу националног значаја, штампан у цјелини

Горан Латинковић, *Посјета патријарха Варнаве Бањалуци и Босанској Крајини 1933. године*, И живот за православље: зборник радова поводом 75-годишњице упокојења патријарха Варнаве, Београд: Храм Светог Саве, Пљевља: Српски културни центар „Патријарх Варнава” и Подгорица: Књижевна задруга Српског народног вијећа, 2012, стр. 93–102.

Прегледни рад

Горан Латинковић, *Грађа за новију српску историју у Централном државном архиву у Риму*, Гласник Удружења архивских радника Републике Српске, год. II, бр. 2, Бања Лука: Удружење архивских радника Републике Српске, 2010, стр. 61–62.

Горан Латинковић, *Српска православна епархија бихаћка (1924–1931)*, Епархија бихаћко-петровачка: први шематизам 2010, Босански Петровац: Бихаћко-петровачка епархија Српске православне цркве, 2011, стр. 53–74.

Горан Латинковић, *Потреба за увођењем „Историје Републике Српске” као обавезног предмета на студијским програмима историје на универзитетима у Бањалуци и Источној Сарајеву*, Друштво знања и личност – путеви и странпутице (де)хуманизације, Филозофски факултет, Научни скупови, књ. 13, Бања Лука: Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци, 2012, стр. 535–540.

Критичко издање научне грађе

Горан Латинковић, *Каква би требало да буде политика Италије на Балкану – један документ из 1921. године*, Гласник Удружења архивских радника Републике Српске, год. V, бр. 5, Бања Лука: Удружење архивских радника Републике Српске, 2013, стр. 445–452.

Приказ књиге

Горан Латинковић, *Перко Војиновић, Положај Црне Горе у Југославији и погледи црногорске интелигенције 1918–1941*, Бања Лука 2001, Радови Филозофског факултета у Бањој Луци, бр. 4, Бања Лука 2001, стр. 285–286.

Горан Латинковић, *Андрија Веселиновић и Радош Љушић, Српске династије, Нови Сад – Београд 2001. и Родослови српских династија, Нови Сад 2002*, Радови Филозофског факултета у Бањој Луци, бр. 5, Бања Лука 2002, стр. 294–297.

Горан Латинковић, *Велько Ђурић Мишина, Српска православна Црква у Независној Држави Хрватској 1941–1945*, Ветерник 2002, Историја 20. века, год. XXI, бр. 1, Београд 2003, стр. 192–193.

Горан Латинковић, *Василије Ђ. Крстић, Бискуп Штросмајер у светлу нових извора, Нови Сад 2002*, Балканика, бр. XXXII–XXXIII, Београд 2003, стр. 390–391.

Горан Латинковић, *Равногорска историјска читанка: повест националног покрета отпора у II светском рату кроз дела учесника и сведока (свеска прва) (приредио Угљеша Крстић)*, Београд 2001, Радови Филозофског факултета у Бањој Луци, бр. 6, Бања Лука 2003, стр. 357–358.

Горан Латинковић, *Дарко Гавриловић, Стазама српске културе (од краја XVIII до почетка XX века)*, Бањалука – Београд 2002, Зборник друштвено-хуманистичких наука, год. V, бр. 7–8, Бања Лука 2005, стр. 405–407.

Горан Латинковић, *Никола Б. Поповић, Срби у грађанском рату у Русији (1918–1921)*, Београд 2005, Токови историје, бр. 1–2, Београд 2007, стр. 302–304.

Горан Латинковић, *Ecclesia militans ratuje s Tyrševom ideologijom i Libellus*

accusationis: dva izostavljena poglavlja iz knjige Magnum crimen Viktora Novaka (priređio Vasilije Krestić), Jagodina 2005, Istorija 20. veka, god. XXVI, br. 1, Beograd 2008, str. 166–167.

Горан Латиновић, Милан Гаковић, *Савез земљорадника (Земљорадничка странка) 1919–1941 (priređio Здравко Антонић), Бања Лука 2008, Токови историје, бр. 3–4, Београд 2008, стр. 351–353.*

Горан Латиновић, *Извештаји Министарства иностраних послова Краљевине Југославије (август–децембар) 1930. године – Извори за историју међународних односа 1930–1940, књ. I (priređили Нада Петровић и Саша Илић), Београд 2005, и Извештаји Министарства иностраних послова Краљевине Југославије за 1931. годину – Извори за историју међународних односа 1930–1940, књ. II (priređили Нада Петровић и Јелена Бакић), Београд 2007, Гласник Удружења архивских радника Републике Српске, год. I, бр. 1, Бања Лука 2009, стр. 539–541.*

Горан Латиновић, Радован Пилиповић, Манастир Рмањ, Бањалука – Босански Петровац 2008, Гласник Удружења архивских радника Републике Српске, год. II, бр. 2, Бања Лука 2010, стр. 525–528.

Горан Латиновић, Павле Паја Јовановић/Pavle Paја Jovanović 1859–1957 (priređio Momčilo Moша Todorović), Београд – Вршац 2009. и Мирослав Тимотијевић, Паја Јовановић/Paul Joanovitch, Београд 2009, 2010², Гласник Удружења архивских радника Републике Српске, год. III, бр. 3, Бања Лука 2011, стр. 461–464.

Goran Latinović, *Prvi svjetski rat – uzroci i posljedice (First World War – Causes and Consequences), eds. Drago Branković and Nikola B. Popović, Banja Luka 2014, Balcanica, no. XLVI, Belgrade 2015, pp. 418–420.*

Радови послје последњег избора/реизбора

(Навести све радове, дати њихов кратак приказ и број бодава сврстаних по категоријама из члана 19. или члана 20.)

Научна монографија националног значаја

Goran Latinović, *Yugoslav-Italian Economic Relations (1918–1941)*, Banja Luka: University of Banja Luka, Faculty of Philosophy, 2019, pp. 291.

Аутор је утврдио да су Италија и српске државе већ крајем 19. и почетком 20. века имале успостављене трговинске односе, премда је износ трговинске размене између њих био веома мали. До повећања робне размене између Србије и Италије дошло је за време Царинског рата (1905–1911), тј. економског сукоба између Србије и Аустро-Угарске. Током Првог светског рата (1914–1918) економске везе између Италије и српских држава биле су угрожене, а затим потпуно прекинуте, да би одмах по окончању рата пословни људи с обе јадранске обале почели да остварују економску сарадњу, без обзира на нерешена политичка питања између Италије и југословенске државе. Југословенско-италијански економски односи (1918–1941) били су условљени историјским наслеђем ових земаља, њиховом економском структуром, географским положајем, могућностима превоза, као и развојем политичких односа у Европи. Посебно је важно приметити да су Југославија и

Италија имале различиту економску структуру, што је био кључни предуслов за успешну трговинску размену између њих. Што је требало Југославији, Италија је имала и извозила, што је Италији недостајало, увозила је из Југославије. Велика зависност Италије од увоза дрвета, житарица, стоке и меса, јасно је показивала значај њене трговине са Југославијом. С друге стране, Југославија је била велики купац текстила и текстилних производа, главне робе италијанског извоза. Према томе, структура југословенског увоза и извоза и италијанског извоза и увоза била је од кључног значаја у њиховој међусобној трговинској размени, као главној компоненти економских односа између ових земаља. Обострани интерес и комплементарност привредних система били су суштински предуслови за развој економских односа, преваходно кроз размену добара. Додатни разлог за добре економске односе између Југославије и Италије, чак и онда кад политички односи између њих нису били сјајни, треба тражити и у чињеници да је Француска, главни југословенски савезник и заштитник, остала незаинтересована за југословенске производе, располажући са довољно ресурса и производа, укључујући и оне које је Југославија извозила. Немачка је такође била незаинтересована за југословенску робу, све до тридесетих година 20. века, кад се као економска сила појављује и на југоистоку Европе. Истовремено, Британија се снабдевала из својих колонија. Тако је остала Италија, што због привредне структуре и географског положаја, што због интереса европских сила.

При изради научне монографије, аутор је користио архивску грађу из Архива Југославије у Београду (једанаест фондова и збирки), из Централног државног архива у Риму (пет фондова) и из Историјско-дипломатског архива Министарства иностраних послова Италије у Риму (два фонда), затим 15 збирки објављених докумената, два статистичка прегледа, три новине, две књиге мемоара и 83 библиографске јединице (књиге и чланке). Научна монографија представља потпуно ново и оригинално дело о теми која раније није била обрађена.

10 бодова (члан 19, став 3)

Горан Латиновић, *Студентска бригада Војске Републике Српске (1994–1995)*, Бања Лука: Универзитет у Бањој Луци и Републички центар за истраживање рата, ратних злочина и тражење несталих лица, 2021, стр. 174.

Аутор је утврдио да су у краткој историји Студентске бригаде уочљива три периода: 1. формирање Бригаде, мобилизација и обука (од 4. до 18. новембра 1994), 2. извођење борбених дејстава, тј. боравак Бригаде на фронту (од 19. новембра 1994. до 13. јануара 1995) и 3. повратак Бригаде са фронта, демобилизација и њено расформирање до коначног укидања (од 13. јануара до 25. јуна 1995). Општа војно-политичка ситуација у којој се наша Република Српска током јесени 1994, а која се испољавала у великим непријатељским офанзивама, посебно у зони одговорности Другог крајишког корпуса, где је уведено и ратно стање, довела је до мобилизације студената, професора и асистената Универзитета у Бањој Луци, оснивања 1. студентске лаке пешадијске бригаде Првог крајишког корпуса Војске Републике Српске и њеног упућивања на фронт. Иако је Студентска бригада формирана за веома кратко време, њена попуњеност у односу на дату формацију средином новембра 1994. била је чак 121%, што говори о изузетном одзиву војних обвезника. Студентска бригада имала је 2.104 припадника, а премда је била основана ради

зауостављања непријатељске офанзиве и стабилизације линије одбране на купрешком ратишту, она је 19. новембра 1994. упућена на бихаћко ратиште, како би учествовала у текућој противофанзиви Војске Републике Српске против тзв. „Армије Републике Босне и Херцеговине“. За успешно извршење задатака у одбрани Републике Српске, Бригада је платила високу цену: деветорица погинулих студената, двојица заробљених (који су касније размењени) и 53 рањена (од којих је једанаест извршило саморањавање). Главнина Студентске бригаде враћена је са бихаћког ратишта 12. и 13. јануара 1995, с тим да је један батаљон седам дана провео и на крупском ратишту. Демобилизација је извршена углавном до краја јануара исте године, с тим да су демобилисани само они студенти који су стекли услове за наставак студија. По окончању ангажовања на фронту, 20–30% студената војних обвезника напустило је Универзитет у Бањој Луци и студије наставило на универзитетима у Савезној Републици Југославији.

При изради научне монографије, аутор је превасходно користио архиву Студентске бригаде и архиву Републичког центра за истраживање рата, ратних злочина и тражење несталих лица. Научна монографија представља потпуно ново и оригинално дело о теми која раније уопште није била обрађена, а изазивала је велику пажњу јавности.

10 бодова (члан 19, став 3)

Горан Латинковић и Никола Ожеговић, *Хрватски злочин над Србима у руднику Раковац и селима Дракулић, Шарговац и Мотике код Бање Луке 7. фебруара 1942.*, Бања Лука: Србско сабрање „Баштионик“, 2022, стр. 124.

Аутори у овом делу приказују да су хрватске власти већ у априлу 1941. започеле насиље над Србима, које је попримило сва обележја геноцида, што је било сасвим у складу са званичном хрватском политиком о уништењу Срба на читавој територији НДХ. Злочин над Србима у руднику Раковац и селима Дракулић, Шарговац и Мотике 7. фебруара 1942. био је озбиљно припремљен, превасходно од Хрвата из Бање Луке и околине, а спроведен је захваљујући подршци хрватског поглавника Анте Павелића, који је у ту сврху из Загреба послао своју елитну војну јединицу, чији су припадници били из Херцеговине. Две централне личности у фебруарском злочину 1942. били су Виктор Гутић и фратар Мирослав Филиповић. Посебност злочина у селима код Бање Луке свакако је и у чињеници да су људи у тако великом броју убијени хладним оружјем: секирама, крамповима, ножевима, бајонетима, вилама, цепаницама и другим оштрим и тупим предметима, а неки су и живи спаљени. Чињеница да је планирани злочин био строго чувана тајна и да је био добро припремљен, да су Срби били изненађени, јер као лојални становници нису давали никаквог повода за насиље над њима, нити су га очекивали, утицала је на то да, са изузетком једног усамљеног случаја, Срби не пруже никакав отпор током читавог 7. фебруара 1942. На основу разних извештаја и сведочења, може се закључити да су усташе 7. фебруара 1942. убиле око 2.370 Срба у руднику Раковац и селима Дракулић, Шарговац и Мотике код Бање Луке, премда је именом и презименом идентификовано 2.315 људи. Током злочина убијено је 551 дете. Током Другог светског рата (1941–1945) усташе су починиле велики број масовних злочина над Србима, како у логорским системима које је Независна Држава Хрватска основала и водила, тако и на стратиштима изван њих. По броју убијених Срба издвајају се следећа подручја: Гаравице код Бихаћа (1941), Шушњар код Санског Моста (1941), Пребиловци код Чапљине (1941) и Стари Брод код

Вишеграда, односно Рогатице (1942). Ипак, ни на једном стратишту у НДХ није убијено толико Срба у само једном дану као у селима Дракулић, Шарговац и Мотике и руднику Раковац код Бање Луке 7. фебруара 1942, чији су становници били потпуно лојални хрватској држави и нису дали никаквог повода да злочин буде почињен над њима. Изузетак могу да чине велики системи за уништавање Срба, попут логора Госпић – Јадовно – Паг (1941) и Јасеновац (1941–1945), где је, с обзиром на време њиховог постојања и укупан број жртава, сасвим могуће да је број људи убијених у једном дану и премашивао број убијених у фебруарском злочину 1942.

При изради научне монографије, која представља значајно допуњену верзију научног рада објављеног две године раније, аутори су користили грађу из осам архива у Београду, Бањој Луци и Сарајеву, једанасет публикација објављених извора, две новине и 59 библиографских јединица (књига и чланака).

10 бодова (члан 19, став 3)

Оригинални научни рад у научном часопису међународног значаја

Goran Latinović and Nikola Ožegović, „*St. Bartholomew's Night*” of Banja Luka. *The Ustasha Crime against the Serbs in the Banja Luka Area on 7 February 1942*, *Balkanica. Annual of the Institute for Balkan Studies*, LI, Belgrade: Serbian Academy of Sciences and Arts, Institute for Balkan Studies, 2020, pp. 207–234.

Аутори у раду приказују ток злочина над Србима код Бање Луке 7. фебруара 1942. Они су утврдили да су припадници усташке бојне 7. фебруара у четири часа ујутро запосели рудник Раковац и одмах убили неколико радника, који су спавали у објектима рудника. Након што је око осам часова пришло још око 50 усташа, сачекали су раднике друге смјене, легитимисали их и одвојили Србе од осталих. Затим су им везали руке на леђима, одвели их у непосредну близину рудника и обарали их ударцима тупим оруђем у потиљак. Пошто би их оборили, дотукли су их ударцима крампа. Тако су поступили и са радницима треће смјене, кад су излазили из јаме. Завршивши злочин у Раковцу, усташе су наставили убијање Срба у Дракулићу, где су прикупили становнике из више кућа, износећи малу децу у нарамку, те би их у гомили сакупљене клали секирама и ударцима крампова. На тај начин је убијено око 1.500 особа. Злочин је извршен и у селу Шарговац, а по повратку у град усташе су извршиле покољ и у селу Мотике, где је убијено око 70 породица са око 715 чланова. Хрватски извори тврде да укупан број жртава извршеног злочина износи око 2.300 особа, а наводе да су „грчко-источњаци” у селима у којима је извршен покољ били потпуно лојални и мирни грађани и да су њихова села опкољена хрватским селима, па нису ни били у могућности да ступе у ма какав додир са партизанима или четницима.

При изради научног рада, аутори су користили грађу из седам архива у Београду, Бањој Луци и Сарајеву, три публикације објављених извора, једне новине и 28 библиографских јединица (књига и чланака).

10 бодова (члан 19, став 8)

Оригинални научни рад у научном часопису националног значаја

Горан Латинковић, *Трст у југословенско-италијанским економским односима између два светска рата*, Зборник Матице српске за историју, св. 96, 2/2017, Нови Сад: Матица српска, 2017, стр. 109–122.

Аутор у раду приказује какво место су град и лука Трст имали у југословенско-италијанским економским односима у периоду између два светска рата. Он је утврдио да је, захваљујући свом географском положају, повољним поморским и железничким везама, Трст био важан посредник у трговинској размени, не само између Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца / Краљевине Југославије и Италије, него и између Медитерана и Средње Европе. Тршћански трговци, као уосталом и пословни предузетници из других подручја с обе стране Јадрана, налазили су заједнички интерес и развијали обострано корисне економске односе, без обзира на званичне односе двеју држава. Не само да је Трст играо улогу посредника у југословенско-италијанским економским односима, него је и тршћанско тржиште било од посебног значаја за југословенске извознике. Италијанска влада била је свесна значаја Трста и стога је разматрала могућност да прошири његову посредничку улогу и на трансатлантске земље. У ствари, Италија је настојала да преко југословенске државе оствари економски продор на тржишта осталих балканских и подунавских земаља, па је у том погледу улога Трста била велика.

6 бодова (члан 19, став 9)

Горан Латинковић, *Југословенско-италијански економски односи (1934–1936)*, Глас Српске академије наука и уметности, CDXXVIII, 18, Београд: Српска академија наука и уметности, 2018, стр. 501–511.

Аутор је у раду установио да су Југославија и Италија настојале да по окончању Светске економске кризе унапреде узајамне економске односе. Међутим, због италијанске политике аутархије и приближавања Аустрији и Мађарској, Југославија је била приморана да тражи нове економске партнере, па је 1934. потписала трговински споразум са Немачком, која је тиме добила отворена врата за економски продор у Југославију, потискујући Италију. Југословенско-италијанска трговинска размена била је озбиљно нарушена, да би 1935. практично замрла, услед југословенске примене санкција против Италије. Таква ситуација наносила је озбиљну штету југословенско-италијанским економским односима, тим пре што ју је искористила Немачка, ради стабилизације својих позиција на Балкану. Југословенски извоз у Италију 1936. толико је опао да је Италија са првог пала на пето место у југословенском извозу. Истовремено, био је видљив немачки успон у трговинској размени са Југославијом, а немачки трговински продор на југословенско тржиште, уз потискивање италијанских позиција, био је праћен и порастом немачког политичког утицаја.

6 бодова (члан 19, став 9)

**Прегледни научни рад у часопису националног значаја
или поглавље у монографији истог ранга**

Горан Латиновић, *Стварање институција, јавних установа и предузећа Републике Српске (1992–1995)*, Република Српска – положај, историја, идентитет: зборник радова, бр. 1, Бања Лука: Републички центар за истраживање рата, ратних злочина и тражење несталих лица, 2022, стр. 89–105.

Аутор у раду приказује како је Народна скупштина била прва и основна институција која је својим радом стварала и друге институције, затим јавне установе и предузећа Републике Српске. Међутим, то су чинили и Влада и председник, односно Председништво Републике Српске, у складу са својим уставним надлежностима. Од посебног значаја било је стварање Војске Републике Српске као оружане силе која је бранила територију на којој су створане институције, јавне установе и предузећа и без које оне не би ни могле постојати. Већина институција створена је 1992, али је изградња државе настављена и наредних година. С обзиром на то да је Уставом Републике Српске речено да је њен главни град Сарајево, седиште већине створених институција, јавних установа и предузећа било је у Сарајеву или његовим предграђима, што треба посматрати као део ратног напора да се поједина градска и приградска насеља задрже у Републици Српској. Стварање институција, али и јавних установа и предузећа, суштински је значило стварање државе, јер њу осим људи и територије чини и власт, односно систем који она успостави. Уз јавне установе и предузећа која су одраније постојала а која су се затекла на њеној територији, Република Српска грађена је и кроз стварање нових. Тај процес настављен је и након 1995, али су политичке околности у условима снажног притиска западних сила довеле до укидања појединих институција у оквиру преноса надлежности са Републике Српске на Босну и Херцеговину.

6 бодова (члан 19, став 12)

Научни рад на научном скупу међународног значаја штампан у цјелини

Горан Латиновић, *Страдање Српске православне цркве за вријеме Југословенског рата (1991–1995)*, Осам векова аутокефалије Српске православне цркве (1219–2019): историјско, богословско и културно наслеђе. Зборник радова са Међународног научног скупа, I–II, Београд: Православни богословски факултет Универзитета у Београду и Свети архијерејски синод Српске православне цркве, 2020, I, стр. 471–489.

Аутор је у раду дошао до сазнања да је током Југословенског рата (1991–1995) десет епархија Српске православне цркве, од укупно 24 на територији бивше Југославије, било изложено страдању, све на територији Хрватске, Републике Српске Крајине, Босне и Херцеговине и Републике Српске. Од укупно десет епархијских архијереја, чак осам није могло да борави у седишту своје епархије, било да су морали да га напусте, било да, по избору и постављењу за надлежног архијереја, нису могли ни да уђу у њега. Тројица епископа: славонски, горњокарловачки и далматински, морали су да напусте седишта својих епархија два пута током рата. Током рата, тројица свештеника изгубили су животе, шесторица су били рањени, а седморица су била у непријатељском заточеништву, од којих су неки били свирепо мучени. Велики број свештеника (више од 200) морао је да оде у избеглиштво, углавном

1991, 1992. и 1995. године, а неки и више пута током трајања рата. Највише храмова страдало је 1991, 1992. и 1995. године, а списак од 212 порушених цркава (манастирских, парохијских, филијалних и капела) и 367 оштећених цркава (манастирских, парохијских, филијалних и капела), за време Југословенског рата (1991–1995), може се сматрати непотпуним. Уништена су бројна историјска знамења и културне тековине српског народа, међу којима су средњовековни храм из 15. столећа, нововековне барокне цркве и цркве брвнаре, један црквени музеј, а претпоставља се да је уништено и преко 7.000 икона на иконостасима. Уништавани су храмови удаљени и преко 100 километара од борбених линија и минирани спомен капеле са костима жртава Геноцида над Србима у НДХ (Ливно и Пребиловци код Чапљине).

5 бодова (члан 19, став 15)

Горан Латинковић, *Протјеривање и исељавање Срба из Независне Државе Хрватске 1941. године*, Сеобе од антике до данас: тематски зборник 1, Нови Сад: Центар за историјска истраживања и Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду, 2020, стр. 141–155.

Аутор у раду приказује да је протеривање Срба из Независне Државе Хрватске 1941. године било део званичне државне политике, која је тежила потпуном уништењу Срба, по јавно изреченом принципу: трећину убити, трећину протерати и трећину покатоличити и претворити у Хрвате. Примарно и приоритетно у геноцидној политици било је убијање Срба, затим њихово покатоличавање, као део процеса хрватизације, да би протеривање било на последњем месту. Осим кроз установе хрватске државе и у њеној организацији, Срби су и самовољно одлазили у избеглиштво, у страху да не доживе судбину својих сународника, којој су сведочили или су чули о причањима преживелих. У ствари, већина Срба побегла је из НДХ спасавајући живот, него што их је држава организовано протерала. Без обзира на то да ли се ради о „легално” или „илегално” пресељеним људима, драматичне ратне околности, проузроковане идеологијом и политиком геноцида коју је хрватска држава спроводила свом снагом, приморале су људе да напусте домове и спас потраже у Србији, чија је влада, без обзира на услове окупације у којима је деловала, обезбеђивала какву-такву сигурност. Иако је сеоба Срба из НДХ у окупирану Србију била најинтензивнија 1941. године, тај процес настављен је и наредних година, а укупан број Срба из Хрватске који су уточиште нашли у окупираној Србији, тешко је тачно и поуздано утврдити. Изгон Срба из НДХ, као, уосталом, и целокупна политика геноцида, оставио је дубок траг и тешке последице, како на демографско стање српског народа на подручју које је било погођено политиком истребљења, тако и на српско-хрватске односе након Другог свјетског рата, а посебно у последњој деценији 20. века.

5 бодова (члан 19, став 15)

Горан Латинковић, *Српска војска и ослобођење Босне и Херцеговине 1918*, Крај рата, Срби и стварање Југославије. Зборник радова са Међународног научног скупа, САНУ, Научни скупови, књ. СХСII, Одељење друштвених наука, књ. 41, Београд: Српска академија наука и уметности, 2021, стр. 301–319.

Аутор у раду приказује да Народно вијеће и Народна влада у Сарајеву нису били способни да сами, без сопствене оружане силе, стану у крај немирима и насиљу насталом у Босни и Херцеговини поразом и сломом Аустроугарске и распадом

њеног система власти 1918. Стога је долазак српске војске на Дрину улио наду да би, уз њену помоћ, било могуће сачувати какав-такав поредак и да би њено присуство у Босни и Херцеговини могло, истовремено, довести до дугоишчекиваног ослобођења од туђинске власти и уједињења у једну слободну државу. Тако је српска војска ушла у Босну и Херцеговину, не само у складу са проглашеним ратним циљем Србије „за ослобођењем и уједињењем све наше неслободне браће Срба, Хрвата и Словенаца”, него и на тражење и позив нових, народних, органа власти у Босни и Херцеговини. Иако су народна већа у Босни и Херцеговини проглашавала непосредно уједињење са Србијом, „без обзира на вјеру и племе”, читав покрет имао је превасходно српско обележје, па се у том смислу може говорити и о својеврсном војно-политичком садејству српског националног покрета у Босни и Херцеговини и Војске Краљевине Србије. Док је римокатоличко и муслиманско становништво дочекало српску војску са резервом и у различитом расположењу, дотле је за православне Србе у Босни и Херцеговини њен долазак, односно ослобођење које је она донела, био епохалан догађај, један од најзначајнијих у њиховој дотадашњој историји. **5 бодова (члан 19, став 15)**

Научни рад на научном скупу националног значаја, штампан у цјелини

Горан Латинковић, *Свједочења српских државника и политичара о узроцима оснивања Скупштине српског народа у Босни и Херцеговини 1991. године*, Двадесет пет година Народне скупштине Републике Српске, АНУРС, Научни скупови, књ. ХЛI, Одјељење друштвених наука, књ. 37, Бања Лука: Академија наука и умјетности Републике Српске, 2017, стр. 107–112.

Аутор у раду приказује процес стварања Републике Српске, који је започео оснивањем Скупштине српског народа у Босни и Херцеговини 24. октобра 1991. године, као највишег представничког и законодавног органа српског народа у Босни и Херцеговини. Неки од српских државника и политичара оставили су писана сведочења о узроцима оснивања Скупштине српског народа у Босни и Херцеговини. Њиховом анализом долази се до закључка да је Скупштина српског народа у Босни и Херцеговини основана због тога што су муслимански и хрватски посланици, кршећи Устав Босне и Херцеговине, прегласавали српске посланике и наметали им сопствене одлуке о будућности Босне и Херцеговине. Таква мајоризација довела је српски народ у подређен положај у односу на друга два народа и претила даљем угрожавању његових националних права, што је могло да доведе и до губитка државе и слободе, а тиме и до понављања геноцида. Управо су сећање на Геноцид над Србима у Независној Држави Хрватској (1941–1945) и страх да се он не понови, били кључни узроци оснивања Скупштине српског народа у Босни и Херцеговини, као првог корака ка стварању Републике Српске. **2 бода (члан 19, став 17)**

Горан Латинковић, *Историјски коријени државности Републике Српске*, Устав и изазови уставног развоја у сложеним државама: зборник радова са научног скупа са међународним учешћем одржан у Бањој Луци 4. новембра 2017. године, Бања Лука: Правни факултет Универзитета у Бањој Луци, 2018, стр. 169–187.

Аутор у раду тврди да ржавност Републике Српске има дубоке историјске корене. Српски народ на територији данашње Босне и Херцеговине присутан је од раног средњег вијека. Без обзира на припадност различитим вероисповијестима, на основу којих су у савремено доба створени и нови национални идентитети, на њиховој

етничкој основи, Срби су све до шездесетих година XX века били већинско становништво Босне и Херцеговине. Босна је у почетку била област у саставу Србије, којој су повремено припадали и делови данашње Херцеговине, све док и они нису ушли у састав осамостаљене босанске државе. Средњовековна Босна била је српска држава, премда је имала специфичну државност, на друкчијој идеолошкој основи у односу на Србију. Српска државност у средњовековној босанској држави доживела је успон у другој половини XIV века. Нестанком српских средњовековних држава, својеврсну улогу „државе“ преузела је Српска православна црква, односно српске православне црквено-школске општине. Национални и социјални покрет Срба у Босни и Херцеговини од почетка XIX века до 1918. године, био је, у својој суштини и с обзиром на његов крајњи исход, државотворни покрет. Живот у слободној и уједињеној држави у периоду између два светска рата, након вишевековног ропства, имао је велики значај у неговању свести српског народа о држави, односно државности. Геноцид над Србима у НДХ оставио је трајан печат у њиховом схватању да једино сопствена држава може да сачува њихов опстанак, што је на заласку Југославије имало пресудан значај у стварању Републике Српске. Српски народ уносио је током XX века своју државност у покушаје стварања вишенационалних држава, односно државности, што је два пута имало трагичан исход, 1941. и 1991. године. Српски народ, на територији која је обухваћена Републиком Српском, показао је веома изражен смисао за стварање државе и њену организацију, још од средњег века па до савременог доба, а државотворност Срба проишталла је преваходно из њихове слободарске традиције.

2 бода (члан 19, став 17)

Горан Латинковић, *Сребреница у радовима западних историчара и публициста: прилог проучавању једног наратива*, Страдање Срба у последњој деценији 20. вијека: зборник радова поводом 25 година од почетка грађанског рата у бившој Југославији, 17 година од НАТО агресије на СР Југославију (Србију и Црну Гору) и Дана погинулих и несталих Републике Српске (15. септембра), Бања Лука: Републичка организација породица заробљених и погинулих бораца и несталих цивила Републике Српске и Републички центар за истраживање рата, ратних злочина и тражење несталих лица, 2018, стр. 25–35.

Аутор у раду приказује како су почетак разбијања југословенске државе 1991. године и трагични догађаји који су обележили готово читаву последњу деценију 20. века довели на Западу до појачаног интересовања за Србе и Балкан, што је имало за последицу објављивање неколико хиљада историографских и публицистичких радова, на основу којих је могуће разумети политичке ставове њихових аутора и друштвене климе времена у којем су објављени. Огромну већину радова карактеришу предубеђења њихових аутора, површност и крајње поједностављен и некритички приступ сложеним историјским процесима и појавама. Неки радови су политички и финансијски мотивисани, док је један број аутора, вероватно без лоше намере, најпросто подлегао општој друштвеној клими и снажној медијској пропаганди. Читав низ аутора књига о Србима, разбијању Југославије и случају Сребреница угледни су професори, који својим студентима и докторандима преносе своја виђења дешавања у бившој Југославији у последњој деценији 20. века, а на таквим универзитетима школују се будући историчари, социолози, политиколози, новинари, парламентарци, дипломате и други владини службеници. То недвосмислено говори колико су тешке и дугорочне последице медијске сатанизације Срба из последње деценије 20. века, што представља посебан вид страдања Срба у том периоду. Будућим истраживачима посебно ће бити занимљив

утицај који су поједини историчари и публицисти имали на обликовање званичне политике неких западних држава према Србима и Балкану у назначеном периоду.

2 бода (члан 19, став 17)

Горан Латиниовић, *Историја Републике Српске у универзитетској настави: стање и изазови*, Настава историје у Републици Српској – стање и перспективе, АНУРС, Научни скупови, књ. XLIX, Одјељење друштвених наука, књ. 44, Бања Лука: Академија наука и умјетности Републике Српске, 2019, стр. 37–43.

Аутор у раду пише о томе како се методологија научног изучавања историје Републике Српске, као нове дисциплине, и методика наставе историје Републике Српске, као нових предмета на првом и другом циклусу студија, суочава са бројним изазовима, што посебно долази до изражаја приликом писања научних радова и припреме часова, али и израде студентских радова, јер архивска грађа није у потпуности сређена, док су поједини фондови само делимично сачувани и доступни. Осим тога, важни историјски процеси и догађаји још увек нису ни завршени, нити историографски обрађени. Ипак, постојећа литература омогућава наставном особљу одговарајућу припрему наставе, а студентима савлађивање градива и припрему испита.

2 бода (члан 19, став 17)

Горан Латиниовић, *Америчко-британска публицистика и историографија о узроцима настанка и нестанка југословенске државе*, Крај Првог свјетског рата и настанак југословенске државе, АНУРС, Научни скупови, књ. LI, Одјељење друштвених наука, књ. 46, Бања Лука: Академија наука и умјетности Републике Српске 2020, стр. 379–388.

Аутор у раду тврди да америчко-британску публицистику и историографију о узроцима настанка и нестанка југословенске државе углавном карактеришу чињеничне грешке, промашени концепти, произвољне, неутемељене и неодрживе тезе и тврдње. Велика већина тих књига тешко да би издржала озбиљнију научну критику. Ако се, макар и условно, прихвати да се може разумети чињеница да су поједини аутори напросто подлегли општем друштвеном расположењу у САД и Великој Британији, које је обележено израженом медијском пропагандом и отвореним сврставањем на стране које су биле у ратном сукобу са Србима, остаје утисак да су неки радови политички и финансијски мотивисани и да њихови аутори нису имали нарочитог обзира према потреби утврђивања чињеница и давању доприноса објективном расуђивању о историји Балкана. Уз неколико ретких изузетака, чија се дела могу користити у озбиљним научним истраживањима, велика већина објављених књига служиће превасходно проучавању времена у којем су настала, као и феномена србофобије на Западу, него проучавању догађаја о којима су писали њихови аутори. У том погледу, њихова вредност је мала.

2 бода (члан 19, став 17)

Горан Латиниовић, *Информисање у Републици Српској од њеног оснивања до Дејтонског споразума (1992–1995)*, Дејтонски мировни споразум двадесет пет година касније, АНУРС, Научни скупови, стр. LV, Одјељење друштвених наука, књ. 47, Бања Лука: Академија наука и умјетности Републике Српске, 2020, стр. 175–191.

Аутор у раду приказује како је током стварања Републике Српске посебна пажња дата информисању, почевши од закључка за покретање поступка за доделу имовине у заједничким гласилима и стварање посебних радио и телевизијских канала, који је

донела Скупштина српског народа у Босни и Херцеговини 1991. до доношења Устава Српске Републике Босне и Херцеговине 1992, којим је зајамчена слобода штампе и других средстава јавног обавештавања, а потврђена Законом о јавном информисању. Опредељење за изградњу сопственог информативног система изражено је и Одлуком о оснивању Радио-телевизије српског народа Босне и Херцеговине 1992, ради задовољавања информативних, културних, образовних, верских и других потреба српског народа Босне и Херцеговине, као и Законом о министарствима 1992, којим је основано Министарство информација. Процес успостављања правног оквира за изградњу информативног система Републике Српске окончан је за мање од пет месеци, Одлуком о формирању Српске новинске агенције „СРНА“ 1992. Значај информативних средстава у Републици Српској од 1992. до 1995. био је веома неуједначен, у смислу њиховог садржаја, вредности, присутности у медијском простору и доступности читаоцима, слушаоцима и гледаоцима, тако да ни њихов утицај на јавно мишљење није био исти. Углавном се радило о гласилима локалног или регионалног значаја. Изузетак чине Српска радио-телевизија, као и листови: *Глас српски*, *Ослобођење*, *Јавност* и *Српска војска*. По једној процени, око 50% медијских организација у Босни и Херцеговини из 1991. преживело је рат, од чега 203 у Федерацији БиХ и 69 у Републици Српској.

2 бода (члан 19, став 17)

**Лексикографска јединица или карта
у научној публикацији националног значаја**

Горан Латиновић, *Авакум*, Енциклопедија Републике Српске, књ. 1, Бања Лука: Академија наука и умјетности Републике Српске, 2017, стр. 24.

3 бода (члан 19, став 34)

Горан Латиновић, *Андреј (Фрушић)*, Енциклопедија Републике Српске, књ. 1, Бања Лука: Академија наука и умјетности Републике Српске, 2017, стр. 91.

3 бода (члан 19, став 34)

Горан Латиновић, *Антонић Здравко*, Енциклопедија Републике Српске, књ. 1, Бања Лука: Академија наука и умјетности Републике Српске, 2017, стр. 105–106.

3 бода (члан 19, став 34)

Горан Латиновић, *Атанасије (Јевтић)*, Енциклопедија Републике Српске, књ. 1, Бања Лука: Академија наука и умјетности Републике Српске, 2017, стр. 139–140.

3 бода (члан 19, став 34)

Горан Латиновић, *Атанасије (Ракита)*, Енциклопедија Републике Српске, књ. 1, Бања Лука: Академија наука и умјетности Републике Српске, 2017, стр. 140–141.

3 бода (члан 19, став 34)

Горан Латиновић, *Бањалучка богословија*, Енциклопедија Републике Српске, књ. 1, Бања Лука: Академија наука и умјетности Републике Српске, 2017, стр. 265.

3 бода (члан 19, став 34)

Горан Латиновић, *Бањалучка епархија*, Енциклопедија Републике Српске, књ. 1, Бања Лука: Академија наука и умјетности Републике Српске, 2017, стр. 266–267.

3 бода (члан 19, став 34)

- Горан Латиновић, *Бањалучко-бихаћка епархија*, Енциклопедија Републике Српске, књ. 1, Бања Лука: Академија наука и умјетности Републике Српске, 2017, стр. 271.
3 бода (члан 19, став 34)
- Горан Латиновић, *Бањац Милан*, Енциклопедија Републике Српске, књ. 1, Бања Лука: Академија наука и умјетности Републике Српске, 2017, стр. 273–274.
3 бода (члан 19, став 34)
- Горан Латиновић, *Бањац Симо*, Енциклопедија Републике Српске, књ. 1, Бања Лука: Академија наука и умјетности Републике Српске, 2017, стр. 275.
3 бода (члан 19, став 34)
- Горан Латиновић, *Бихаћка епархија*, Енциклопедија Републике Српске, књ. 1, Бања Лука: Академија наука и умјетности Републике Српске, 2017, стр. 418–419.
3 бода (члан 19, став 34)
- Горан Латиновић, *Бихаћко-петровачка епархија*, Енциклопедија Републике Српске, књ. 1, Бања Лука: Академија наука и умјетности Републике Српске, 2017, стр. 420.
3 бода (члан 19, став 34)
- Горан Латиновић, *Василије (Костић)*, Енциклопедија Републике Српске, књ. 2, Бања Лука: Академија наука и умјетности Републике Српске, 2018, стр. 43–44.
3 бода (члан 19, став 34)
- Горан Латиновић, *Василије (Поповић)*, Енциклопедија Републике Српске, књ. 2, Бања Лука: Академија наука и умјетности Републике Српске, 2018, стр. 44.
3 бода (члан 19, став 34)
- Горан Латиновић, *Василије (Стриљчек)*, Енциклопедија Републике Српске, књ. 2, Бања Лука: Академија наука и умјетности Републике Српске, 2018, стр. 44.
3 бода (члан 19, став 34)
- Горан Латиновић, *Венијамин (Таушановић)*, Енциклопедија Републике Српске, књ. 2, Бања Лука: Академија наука и умјетности Републике Српске, 2018, стр. 90.
3 бода (члан 19, став 34)
- Горан Латиновић, *Војиновић Перко*, Енциклопедија Републике Српске, књ. 2, Бања Лука: Академија наука и умјетности Републике Српске, 2018, стр. 238–239.
3 бода (члан 19, став 34)
- Горан Латиновић, *Вујасиновић Славко*, Енциклопедија Републике Српске, књ. 2, Бања Лука: Академија наука и умјетности Републике Српске, 2018, стр. 323–324.
3 бода (члан 19, став 34)
- Горан Латиновић, *Гавриловић Дарко*, Енциклопедија Републике Српске, књ. 2, Бања Лука: Академија наука и умјетности Републике Српске, 2018, стр. 398.
3 бода (члан 19, став 34)
- Горан Латиновић, *Герасим (Поповић)*, Енциклопедија Републике Српске, књ. 2, Бања Лука: Академија наука и умјетности Републике Српске, 2018, стр. 460.
3 бода (члан 19, став 34)

Горан Латиниовић, *Голубовић Милан*, Енциклопедија Републике Српске, књ. 2, Бања Лука: Академија наука и умјетности Републике Српске, 2018, стр. 537.

3 бода (члан 19, став 34)

Горан Латиниовић, *Григорије (Дурић)*, Енциклопедија Републике Српске, књ. 2, Бања Лука: Академија наука и умјетности Републике Српске, 2018, стр. 724–725.

3 бода (члан 19, став 34)

Горан Латиниовић, *Давидовић (Светислав)*, Енциклопедија Републике Српске, књ. 3, Бања Лука: Академија наука и умјетности Републике Српске, 2020, стр. 34.

3 бода (члан 19, став 34)

Горан Латиниовић, *Евгеније (Летица)*, Енциклопедија Републике Српске, књ. 3, Бања Лука: Академија наука и умјетности Републике Српске, 2020, стр. 608–609.

3 бода (члан 19, став 34)

Горан Латиниовић, *Епархијски благовјесник*, Енциклопедија Републике Српске, књ. 3, Бања Лука: Академија наука и умјетности Републике Српске, 2020, стр. 671.

3 бода (члан 19, став 34)

Горан Латиниовић, *Јефрем (Милутиновић)*, Енциклопедија Републике Српске, књ. 4, Бања Лука: Академија наука и умјетности Републике Српске, 2022, стр. 514–515.

3 бода (члан 19, став 34)

Горан Латиниовић, *Јован (Ђулибрк)*, Енциклопедија Републике Српске, књ. 4, Бања Лука: Академија наука и умјетности Републике Српске, 2022, стр. 523.

3 бода (члан 19, став 34)

Горан Латиниовић, *Јовић Б. Саво*, Енциклопедија Републике Српске, књ. 4, Бања Лука: Академија наука и умјетности Републике Српске, 2022, стр. 548.

3 бода (члан 19, став 34)

Приказ књиге

Горан Латиниовић, *Новинарска и дипломатска висока школа у Београду 1948–1953: студија и документи (приредио Драгомир Боњић)*, Београд 2013, Српски историјски часопис, бр. 1, Бања Лука – Источно Сарајево 2018, стр. 225–228.

1 бод (члан 19, став 43)

Горан Латиниовић, *Динко Давидов, Тотални геноцид: Независна Држава Хрватска 1941–1945*, Београд 2013, Српски историјски часопис, бр. 1, Бања Лука – Источно Сарајево 2018, стр. 229–235.

1 бод (члан 19, став 43)

Укупан број бодова после последњег избора: 171

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 171

г) Образовна дјелатност кандидата:

Образовна дјелатност прије последњег избора/реизбора
(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) сврстаних по категоријама из члана 21.)

До избора у звање ванредног професора 2017. године, Горан Латиновић радио је као асистент (2001–2006), виши асистент (2006–2012) и доцент (2012–2017) на Филозофском факултету Универзитета у Бањој Луци.

Студентске анкете/евалуација наставе:

Филозофски факултет (Студијски програм историје)

2011–2012, 4,75

2012–2013, 4,62

2013–2014. (нема података због коришћења одсуства ради постдокторског усавршавања на Универзитету у Стокхолму)

2014–2015, 4,35

2015–2016. (нема података, јер није рађена анкета)

2016–2017, 3,92

Просечна оцена: 4,41

Факултет политичких наука (студијски програми политикологије, социологије, новинарства и комуникологије)

2014–2015, 3,65

2015–2016. (нема података, јер није рађена анкета)

Просечна оцена: 3,65

Укупна просечна оцена: 4,03

Образовна делатност Горана Латиновића пре избора у звање ванредног професора укључује и разне облике међународне сарадње: семинаре, едукацију и предавања у иностранству.

**Други облици међународне сарадње
(конференције, скупови, радионице, едукација у иностранству)**

Учешће на Међународном семинару *Teaching materials – controversial and sensitive issues, multiperspectivity*, у организацији Савета Европе и Пакта за стабилност југоисточне Европе, одржаном од 6. до 8. маја 2001. у Охриду, БЈР Македонија.

Учешће на Међународном семинару *Democracy, Human Rights and Peaceful Conflict Resolution*, у организацији Министарства спољних послова Краљевине Норвешке, у трајању од три недеље у јуну 2001, одржаном на Академији „Фридтјоф Нансен” у Лилехамеру, Норвешка.

Учешће на Међународном семинару *War Crimes*, у организацији Нансен мреже у Босни и Херцеговини, одржаном од 21. до 23. априла 2002. у Дубровнику, Хрватска.

Гостујући научник (Visiting Scholar) на Универзитету Мериленда у Колеџ Парку, Сједињене Америчке Државе, током читаве академске године 2004–2005, у организацији Стејт Департмента и Америчког савета за високо образовање.

Предавање америчким професорима и студентима на тему *What was Yugoslavia?* на Универзитету Мериленда у Колеџ Парку (САД) у децембру 2004.

Учешће на Међународној конференцији *Understanding Nationalism: Identity, Empire, Conflict*, у организацији Удружења за студије националности (Association for the Study of Nationalities), одржаној на Универзитету Колумбија у Њујорку од 14. до 16. априла 2005.

Стажирање у Конгресној библиотеци у Вашингтону од 9. маја до 9. јула 2005.

Гостујући истраживач на Институту за међународна истраживања уџбеника „Георг Екерт” у Брауншвајгу, Немачка, у трајању од месец дана у априлу 2006.

Гостујући научник на Универзитету „Јустус Либих” у Гисену, Немачка, у трајању од три месеца током 2007–2008.

Учешће на Међународној школи италијанског језика и културе на Универзитету за странце „Данте Алигијери” у Ређо Калабији, Италија, у трајању од једног месеца 2008.

Студент докторских студија из историје на Школи историјских наука Универзитета у Сан Марину, Сан Марино, 2009–2012.

Усавршавање и истраживање у Риму, Италија (Централни државни архив, Историјско-дипломатски архив Министарства иностраних послова, Централна национална библиотека и Библиотека за модерну и савремену историју), у трајању од пет месеци током 2009–2010.

Учешће на Међународној конференцији *Italian Strategies in the Balkans in the 19th and 20th Century*, у организацији Балканолошког института Српске академије наука и уметности, Универзитета Рома III и Француског института у Риму, одржаној 3. и 4. децембра 2010. у Београду.

Гостујући научник (Visiting Scholar) за време петомесечног постдокторског усавршавања на Универзитету у Стокхолму, Шведска, где је боравио, по позиву, током академске 2013–2014, као стипендиста Шведске краљевске академије наука.

Предавање шведским професорима и студентима на тему *Swedish-Yugoslav Relations (1918–1945)* на Универзитету у Стокхолму у јануару 2014.

Учешће на међународној школи о Холокаусту у Меморијалном институту „Јад Вашем” у Јерусалиму, Израел, од 23. до 31. јула 2017.

Менторство кандидата за степен трећег циклуса

Драган Шућур, *Српска православна црква у Босни и Херцеговини (1945–1958)*, докторска дисертација урађена под менторством доц. др Горана Латиновића и одбрањена на Филозофском факултету Универзитета у Бањој Луци 30. априла 2015.

Члан комисије за одбрану докторске дисертације

Славојка Бештић-Бронза, *Уједињење Њемачке и југословенско јавно мишљење*, докторска дисертација одбрањена пред комисијом чији је председник био доц. др Горан Латиновић на Филозофском факултету Универзитета у Бањој Луци 14. априла 2015.

Менторство кандидата за степен другог циклуса

Маријана Тодоровић Билић, *Информисање и пропаганда у Босанској Крајини (1929–1953)*, магистарски рад урађен под менторством доц. др Горана Латиновића и одбрањен на Филозофском факултету Универзитета у Бањој Луци 19. марта 2015.

Менторство кандидата за завршни рад првог циклуса

Маја Милић, *Улога Милана Недића у Другом свјетском рату*, 2013.

Драган Марковић, *Положај Срба у Независној Држави Хрватској 1941*, 2013.

Сања Дражић, *Патријарх Павле (Стојчевић): живот и дјело*, 2014.

Владимир Субашић, *Италијани и југословенско ратиште (1941–1943)*, 2014.

Милан Милашиновић, *Мркоњић Град (1918–1945)*, 2014.

Немања Курица, *Српска православна црква у Југославији (1945–1991)*, 2014.

Бојан Катанић, *Равногорски покрет на Озрену (1941–1945)*, 2014.

Давор Бардак, *Никола Кољевић и стварање Републике Српске*, 2014.

Дамјан Куртиновић, *СССР и Други свјетски рат у Југославији (1941–1945)*, 2015.

Мирко Димић, *Систем усташких логора Јасеновац*, 2015.

Јован Волаш, *Војвода Момчило Ђујић и четнички покрет на Тromeђи Далмације, Лике и Босне (1941–1945)*, 2015.

Никола Борковић, *Четнички покрет у Босни и источној Херцеговини (1941–1945)*, 2015.

Аднан Авдић, *Контрареволуција у Југославији (1941–1945): основна обиљежја*, 2015.

Јовица Рудић, *Николај Велимировић: живот и дјело*, 2015.

Предраг Лозо, *Митровданске офанзиве на Источну Херцеговину 1992. и 1994.*, 2015.

Неђо Малешевић, *Операција „Коридор-92“ и њен значај у историји Републике Српске*, 2015.

Биљана Ђапић, *Хиландар у новијој српској историји*, 2015.

Драгослав Илић, *Страдање Срба у Санском Мосту 1941.*, 2016.

Драго Нешић, *Српска православна црква у Сједињеним Америчким Државама и Канади (1891–1992)*, 2017.

Образовна дјелатност последице последњег избора/реизбора
(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) и број бодова сврстаних по категоријама из члана 21.)

Након избора у звање ванредног професора 2017. године, Горан Латинковић држао је предавања на Филозофском факултету Универзитета у Бањој Луци из предмета који припадају ужој научној области Историја савременог доба, и то из обавезних предмета на првом циклусу студија историје *Историја Југославије 1*, *Историја Југославије 2* и *Историја Републике Српске*, као и из неколико изборних предмета, а био је ангажован и на обавезним и изборним предметима на другом циклусу студија историје.

Студентске анкете/евалуација наставе:

Филозофски факултет (Студијски програм историје)

2017–2018, зимски семестар: Историја Југославије 1 (4,24)

2017–2018, љетни семестар: Историја Југославије 2 (4,61)

2018–2019, зимски семестар: (нема података, јер није рађена анкета)

2018–2019, љетни семестар: Историја Југославије 2 (4,06)

2019–2020, зимски семестар: Историја Југославије 1 (4,73)

2019–2020, љетни семестар: (нема података, јер није рађена анкета)

2020–2021, зимски семестар: Историја Југославије 1 (4,73)

2020–2021, љетни семестар: Историја Југославије 2 (4,64) и Историја Републике Српске (4,45)

2021–2022, зимски семестар: Историја Југославије 1 (4,82), Срби у Другом свјетском рату 1941–1945. (5,0)

2021–2022, љетни семестар: Историја Југославије 2 (4,85) и Историја Републике Српске (4,80)

Просечна оцена: 4,63

10 бодова (члан 25)

Образовна делатност Горана Латиновића после избора у звање ванредног професора укључује и разне облике међународне сарадње: конференције, семинаре, едукацију и предавања у иностранству.

**Други облици међународне сарадње
(конференције, скупови, радионице, едукација у иностранству)**

Предавање, по позиву, на Универзитету „Пајсије Хилендарски” у Пловдиву, Бугарска, одржано 25. априла 2018. године, на тему *Однос политике и српске књижевности у другој половини 20. вијека: прилог проучавању културне историје социјалистичке Југославије*. **3 бода (члан 21, став 10)**

Боравак на Универзитету у Гранади, Шпанија, од 14. до 18. маја 2018, у оквиру ERASMUS+ програма размене наставног особља и одржана серија предавања шпанским историчарима, на тему *The National Question in Yugoslavia in the 20th Century*. **3 бода (члан 21, став 10)**

Представљање Универзитета у Бањој Луци на Генералној скупштини UNIADRION мреже универзитета Јадранско-јонског региона, одржаној на Универзитету у Болоњи, Италија, 21. и 22. маја 2018. **3 бода (члан 21, став 10)**

Представљање Универзитета у Бањој Луци на Округлом столу о докторским студијама, у организацији Савета за докторско образовање Асоцијације европских универзитета (The European University Association – Council for Doctoral Education, EUA – CDE), који је одржан на Универзитету у Љубљани, Словенија, 6. јуна 2018. **3 бода (члан 21, став 10)**

Студијска посета Универзитету „Монаш” у Мелбурну, Аустралија, 8. августа 2018. **3 бода (члан 21, став 10)**

Представљање Универзитета у Бањој Луци на Међународној конференцији *University autonomy and financing of public universities in Europe*, одржаној у Ректорату Универзитета у Београду 12. и 13. септембра 2018, поводом 210. годишњице Универзитета у Београду (1808–2018). **3 бода (члан 21, став 10)**

Представљање Универзитета у Бањој Луци на Међународној конференцији *Social Inclusion: University Policies and Practices*, која је одржана на Слободном универзитету у Амстердаму, Холандија, 25. и 26. марта 2019, у оквиру ERASMUS+ програма Higher Education Reform Experts, односно иницијативе Support and Promotion for Higher Education Reform Experts, коју спроводи конзорцијум који чине Универзитет у Барселони и Асоцијација европских универзитета. **3 бода (члан 21, став 10)**

Студијски боравак, по позиву, на Источнокинеском универзитету за политичке науке и право у Шангају, Кина, од 18. до 23. маја 2019, представљање Универзитета у Бањој Луци у разговорима о сарадњи између два универзитета и одржано предавање кинеским студентима на тему *The Foreign Policy of Yugoslavia during the Cold War (1945–1991)*, одржано 21. маја 2019. **3 бода (члан 21, став 10)**

Представљање Универзитета у Бањој Луци на Петој међународној конференцији Западнобалканског / Берлинског процеса *Fresh Expectations for Research and Education across Europe*, која је одржана у Краљевском друштву у Лондону, Уједињено Краљевство Велике Британије и Северне Ирске, од 28. до 30. маја 2019, у организацији Краљевског друштва и Немачке академије наука „Леополдина”.

3 бода (члан 21, став 10)

Студијска посета Православној академији у Колимварију на Криту, Грчка, 23. јула 2019.

3 бода (члан 21, став 10)

Представљање Универзитета у Бањој Луци на Међународној конференцији *Inclusive Mobility: From Good Intentions to Measurable Outcomes*, која је одржана на Слободном универзитету у Бриселу, Белгија, 21. и 22. новембра 2019, у оквиру ERASMUS+ програма Higher Education Reform Experts, односно иницијативе Support and Promotion for Higher Education Reform Experts, коју спроводи конзорцијум који чине Универзитет у Барселони и Асоцијација европских универзитета.

3 бода (члан 21, став 10)

Учешће на Међународној конференцији *Балкански дијалог 2020*, која је одржана од 15. до 18. септембра 2020. путем интернета (online), у организацији Фонда за подршку јавној дипломатији „Александар Михајлович Горчаков” из Москве, Русија, на којој је представио рад *Геноцид над Србима у Независној Држави Хрватској (1941–1945): зашто се десио и како је Црвена армија помогла да се оконча*.

3 бода (члан 21, став 10)

Студијска посета Тамбовском државном универзитету „Гаврил Романович Державин” и Московском државном обласном универзитету, Русија, од 15. до 22. јуна 2021. и учешће на конференцији *Кризис вынужденного перемещения в новых реалиях* (Криза присилног расељавања у новим околностима), одржаној 21. јуна 2021. на Московском државном обласном универзитету, на којој је представио реферат *Изгнанье и эмиграция сербов из независимого государства Хорватия в 1941 г.* (Протеривање и исељавање Срба из Независне Државе Хрватске 1941).

3 бода (члан 21, став 10)

Менторство кандидата за степен трећег циклуса

Милош Црномарковић, *Далматинска епархија Српске православне цркве (1945–1991)*, докторска дисертација урађена под менторством проф. др Горана Латинковића и одбрањена на Филозофском факултету Универзитета у Бањој Луци 24. јуна 2020.

7 бодова (члан 21, став 11)

Бојан Стојнић, *Историја здравства у Босанској Крајини (1918–1941)*, докторска дисертација урађена под менторством проф. др Горана Латинковића и одбрањена на Филозофском факултету Универзитета у Бањој Луци 24. јуна 2022.

7 бодова (члан 21, став 11)

Зоран Пејашиновић, *Бањалучка друштва и клубови (1918–1941)*, докторска дисертација урађена под менторством проф. др Горана Латинковића и одбрањена на

Филозофском факултету Универзитета у Бањој Луци 24. јуна 2022.

7 бодова (члан 21, став 11)

Члан комисије за одбрану докторске дисертације

Никола Ожеговић, *Бањалука (1969–1991)*, докторска дисертација урађена под менторством проф. др Мире Радојевић и одбрањена пред комисијом чији је члан био и проф. др Горан Латиновић на Филозофском факултету Универзитета у Београду 30. марта 2022. године.

3 бода (члан 21, став 12)

Менторство кандидата за степен другог циклуса

Марко Јанковић, *Босанска Дубица / Козарска Дубица од Априлског рата 1941. до Дејтонског споразума 1995. године*, мастер рад урађен под менторством проф. др Горана Латиновића и одбрањен на Филозофском факултету Универзитета у Бањој Луци 25. јуна 2018.

4 бода (члан 21, став 13)

Синиша Синадиновић, *Сребреница и околина (1992–1995)*, магистарски рад урађен под менторством проф. др Горана Латиновића и одбрањен на Филозофском факултету Универзитета у Бањој Луци 26. септембра 2018.

4 бода (члан 21, став 13)

Менторство кандидата за завршни рад првог циклуса

Милан Јовишић, *Меморандум Српске академије наука и уметности 1986. године*, 2018.

1 бод (члан 21, став 18)

Рајко Злојутро, *Устанак Срба у Босанској Крајини 1941*, 2019.

1 бод (члан 21, став 18)

Петар Блажић, *Њемачке војне операције у Југославији (1941–1945)*, 2019.

1 бод (члан 21, став 18)

Стојанка Јовичић, *Диана Будисављевић и њена акција спасавања српске дјеце из хрватских логора за вријеме Другог свјетског рата*, 2020.

1 бод (члан 21, став 18)

Немања Марин, *Савезничке мисије у Југославији (1941–1945)*, 2020.

1 бод (члан 21, став 18)

Душан Драгаш, *Милан Стојадиновић (1888–1961)*, 2020.

1 бод (члан 21, став 18)

Александар Крагуљ, *Геноцид над Србима у Независној Држави Хрватској (1941–1945): студија случаја Сански Мост 1941*, 2020.

1 бод (члан 21, став 18)

Никола Лајшић, *Војска Краљевине Југославије и Априлски рат 1941. године*, 2021.

1 бод (члан 21, став 18)

Јован Бабић, *Улога Народне скупштине у стварању Републике Српске (1991–1995)*, 2022.

1 бод (члан 21, став 18)

Георгије Вулић, *Алојзије Стетинац (1898–1960)*, 2022.

1 бод (члан 21, став 18)

Јелена Маркочевећ, *Теслић (1918–1945)*, 2022.

1 бод (члан 21, став 18)

Укупан број бодова после последњег избора: 92

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 92

д) Стручна дјелатност кандидата:

Стручна дјелатност кандидата прије последњег избора/реизбора
(Навести све активности сврстаних по категоријама из члана 22.)

Стручни рад у часопису националног значаја

Настава историје у дејтонској Босни и Херцеговини, Зборник друштвено-хуманистичких наука, год. IV, бр. 5–6, Бања Лука 2004, стр. 333–338.

Реализован национални стручни пројекат у својству сарадника на пројекту

Култура сјећања и памћења: однос према жртвама Холокауста и геноцида 1939–1945, 2012.

Мјесећ сјећања на страдање Срба у 20. вијеку, 2012.

Образовање о Холокаусту, геноцидима у Независној Држави Хрватској и превенцији геноцида, семинар за професоре и наставнике историје у основном и средњем образовању Републике Српске, I степен, 2016.

Образовање о Холокаусту, геноцидима у Независној Држави Хрватској и превенцији геноцида, семинар за професоре и наставнике српског језика и књижевности у основном и средњем образовању Републике Српске, 2016–2017.

**Остале професионалне активности на Универзитету и ван Универзитета
које доприносе повећању угледа Универзитета**

Рецензија књиге: Дарко Гавриловић, Зоран Ђерић и Зоран Јосић, *Стварање модерног свијета (1450–1878)*, Брауншвајг – Бања Лука 2005.

Рецензија књиге: Бојан Стојнић, *Штампа и штампарије у Бањалуци (до 1941)*, Бања Лука 2006.

Секретар Удружења Јасеновац – Доња Градина, 2007.

Координатор Међународне комисије за утврђивање истине о Јасеновцу, 2007.

Рецензија књиге: Радован Пилиповић, *Прекаја: парохија у Босанској Крајини (1878–2008)*, Босански Петровац – Бања Лука 2009.

Рецензија књиге: Драган Шућур, *Бањалучка епархија за вријеме епископа др Василија (Костића) 1947–1961*, Бања Лука 2009.

Члан Научног одбора Прве међународне конференције о систему усташких логора Госпић – Јадовно – Паг 1941, која је одржана у Бањој Луци 2011.

Рецензија зборника: *Квалитет наставног и научног рада и болоњски процес: зборник радова са научног скупа (Бања Лука, 16–17. новембар 2011)*, Бања Лука: Филозофски факултет, Научни скупови, књ. 12, 2011.

Рецензија књиге: Бошко М. Бранковић, *Црква Светог пророка Илије у Смољани*, Бања Лука – Босански Петровац 2012.

Рецензија изложбе: Предраг Лозо, Драгослав Илић и Душан Басташић, *Моје Јадовно – комплекс логора смрти НДХ, Гостић – Јадовно – Паг 1941*, Бања Лука 2012.

Рецензија зборника: *Друштво знања и личност – путеви и странпутице (де)хуманизације: зборник радова са научног скупа (Бања Лука, 02–03. новембар 2012)*, Бања Лука: Филозофски факултет, Научни скупови, књ. 13, 2012.

Рецензија публикације: *Шематизам Српске православне епархије зворничко-тузланске, књ. II* (приредили Радован Пилиповић и Немања Ерак), Бијељина 2013.

Рецензија зборника: *Вриједности и противурјечја друштвене стварности: зборник радова са научног скупа (Бања Лука, 15. и 16. новембар 2013)*, Бања Лука: Филозофски факултет, Научни скупови, књ. 14, 2013.

Предавање на тему *Жене у српској историји*, одржано у Гетеборгу, 19. октобра 2013.

Руководилац Студијског програма историје на Филозофском факултету Универзитета у Бањој Луци, од 2013. до 2015.

Члан Одбора за историјске науке Одјељења друштвених наука Академије наука и умјетности Републике Српске, од 2013. до 2017.

Члан редакције *Гласника Удружења архивских радника Републике Српске*, од 2013. до 2017.

Светосавска беседа у Стокхолму, 25. јануара 2014.

Светосавска беседа у Упсали, 27. јануара 2014.

Рецензија књиге: Драган Шућур, *Јадовничка голгота свештенослужитеља Српске православне цркве 1941. године*, Бања Лука 2014.

Рецензија изложбе: Предраг Лозо и Драгослав Илић, *Пребиловци*, Бања Лука и Нови Сад 2014.

Приређивач споменице: *Двадесет година Филозофског факултета у Бањој Луци (1994–2014)*, Бања Лука 2014.

Рецензија изложбе: Радован Пилиповић и Милош Матијевић, *Митрополија зворничко-тузланска уочи и за вријеме Првог свјетског рата (1891–1918)*, Београд – Тузла, 2014.

Председник Комисије за израду елабората за нови наставни план I циклуса студија Студијског програма историје Филозофског факултета Универзитета у Бањој Луци, 2015.

Рецензија изложбе: Радован Пилиповић и Милош Матијевић, *Војно свештенство у ослободилачким ратовима Србије (1804–1918)*, Београд 2015.

Рецензија зборника: *Критичко мишљење – фактор развоја науке и друштва: зборник радова са научног скупа (Бања Лука, 24. и 25. новембар 2014)*, Бања Лука: Филозофски факултет, Научни скупови, књ. 15, 2015.

Рецензија зборника: *Босна и Херцеговина у Првом свјетском рату – Ћоровићеви сусрети 2014. године*, Гацко 2015.

Рецензија часописа: *Радови Филозофског факултета (Филозофске науке)*, бр. 17, Пале 2015.

Рецензија публикације: *Споменица посвећена мученицима и жртвама добојске интернације из Свјетског рата 1915/1916. приликом освећења спомен-цркве и спомен-костурнице у Добоју дана 18. септембра 1938. г.: фототипско издање*, Добој – Београд 2015.

Учешће у снимању документарног филма *Студентска бригада*, у продукцији Академије умјетности Универзитета у Бањој Луци, 2015.

Члан Комисије за избор и вредновање научноистраживачких пројеката из хуманистичких наука Министарства науке и технологије Републике Српске, од 2015. до 2017.

Продекан за научноистраживачки рад и издавачку делатност Филозофског факултета Универзитета у Бањој Луци, од 2015. до 2017.

Председник Комисије за израду Елабората о оснивању Института за хуманистичке и друштвене науке, као подорганизационе јединице Филозофског факултета Универзитета у Бањој Луци, 2016.

Рецензија књиге: Платон (Јовић), *Свети свештеномученик Платон, епископ бањалучки*, Бања Лука 2016.

Рецензија књиге: Рајко Латинковић, Аранђел Смиљанић и Чедо Јеличић, *Колунић: село, школа, људи*, Бања Лука 2016.

Историјски час о геноциду над Србима, Јеврејима и Ромима у Независној Држави Хрватској (1941–1945), на манифестацији обележавања 75 година од оснивања система усташких логора смрти Јасеновац, одржаној у Спомен подручју „Доња Градина” 19. августа 2016, у присуству највиших званичника Републике Српске и Републике Србије.

Добитник *Велике повеље* Удружења студената историје „Др Милан Васић”, за изузетан допринос раду и афирмацији Удружења, 2016.
Рецензија књиге: Драгиша Д. Васић, *Дестилација Теслић – 120 година (1896–2016)*, Бања Лука 2016.

Рецензија књиге: Платон (Јовић), *Манастир Нова Марча*, Бања Лука 2016.

Рецензија зборника: *Устанак Срба у Херцеговини и Босни 1875–1878. године (Поводом 140 година од подизања устанка): зборник радова*, Бања Лука 2016.

Рецензија књиге: Драган Шућур, *Српска православна црква у Босни и Херцеговини (1945–1958)*, Бања Лука 2016.

Рецензија књиге: Бојан Стојнић, Радован Пилиповић и Вељко Ђурић Мишина, *Свједочења о затирању: прилози за историју страдања Срба Епархије бањалучке 1941. године*, Бања Лука – Београд 2016.

Рецензија књиге: Платон (Јовић), *Манастир Липље*, Бања Лука 2016.

Члан Удружења историчара Републике Српске „Милорад Екмечић”, од 2016. до 2017.

Члан Републичког савета за науку и технологију, од 2016. до 2017.

Председник Радне групе Републичког педагошког завода за допуну наставног програма историје за девети разред основне школе и завршне разреде средњих школа у којима се изучава историја, 2017.

Стручна дјелатност кандидата (послије последњег избора/реизбора)
(Навести све активности и број бодова сврстаних по категоријама из члана 22.)

Реализован национални стручни пројекат у својству сарадника на пројекту

Учесник у пројекту *Јачање капацитета EURAXESS сервисног центра Универзитета у Бањој Луци*, од 1. јануара 2021. до 31. децембра 2021.
1 бод (члан 22, став 12)

Учесник у пројекту *Израда дигиталног репозиторијума научних радова на Универзитету у Бањој Луци*, од 1. јануара 2021. до 31. децембра 2021.
1 бод (члан 22, став 12)

**Остале професионалне активности на Универзитету и ван Универзитета
које доприносе повећању угледа Универзитета**

Члан Одбора за историјске науке Одјељења друштвених наука Академије наука и умјетности Републике Српске, од 2017.
2 бода (члан 22, став 22)

Члан Матице српске и Друштва чланова Матице српске у Републици Српској, од

2017.	2 бода (члан 22, став 22)
Члан Удружења историчара Републике Српске „Милорад Екмечић”, од 2017.	2 бода (члан 22, став 22)
Члан Савета Борачке организације Републике Српске, од 2017.	2 бода (члан 22, став 22)
Члан Стручне редакције за цркве и религију <i>Енциклопедије Републике Српске</i> , од 2017.	2 бода (члан 22, став 22)
Члан рецензентског тима часописа <i>Политеиа</i> Факултета политичких наука Универзитета у Бањој Луци, од 2017.	2 бода (члан 22, став 22)
Члан редакције <i>Гласника Удружења архивских радника Републике Српске</i> , од 2017.	2 бода (члан 22, став 22)
Рецензија књиге: Платон (Јовић), <i>Епископ бањалучки и сремски др Андреј (Фрушић)</i> , Бањалука 2017.	2 бода (члан 22, став 22)
Рецензија књиге: Милорад Којић, Невенко Врањеш, Виктор Нуждић и Дарио Новковић, <i>Намјерном силом на Републику Српску</i> , Бања Лука 2017.	2 бода (члан 22, став 22)
Рецензија књиге: Драга Мاستиловић, <i>Затирање Срба у Босни и Херцеговини у 20. вијеку</i> , Београд 2017.	2 бода (члан 22, став 22)
Учешће на научном скупу са међународним учешћем <i>Устав и изазови уставног развоја у сложеним државама</i> одржаном на Правном факултету Универзитета у Бањој Луци 4. новембра 2017. године.	2 бода (члан 22, став 22)
Члан Комисије за хуманистичке науке Десете студентске научно-стручне конференције „Студенти у сусрет науци – StES”, одржане 28. новембра 2017. на Факултету политичких наука Универзитета у Бањој Луци.	2 бода (члан 22, став 22)
Рецензија књиге: Славојка Бештић-Бронза, <i>Уједињење Нјемачке и југословенско јавно мнијење</i> , Бања Лука 2017.	2 бода (члан 22, став 22)
Продекан за научноистраживачки рад и издавачку делатност Филозофског факултета Универзитета у Бањој Луци, од 2017. до 2018.	2 бода (члан 22, став 22)
Председник Комитета за етичка питања Универзитета у Бањој Луци, од 2017. до 2018.	2 бода (члан 22, став 22)
Члан Радне групе за израду Приједлога измена и допуна Правилника о поступку и условима избора наставника и сарадника Универзитета у Бањој Луци, од 2017. до 2018.	2 бода (члан 22, став 22)

Члан Радне групе Министарства просвјете и културе Републике Српске за израду Закона о службеној употреби језика и писама, од 2017. до 2018.

2 бода (члан 22, став 22)

Члан Жирија Министарства просвјете и културе Републике Српске за оцјену идејног урбанистичко-архитектонског рјешења Меморијалног центра у Спомен-подручју „Доња Градина” од 2017. до 2018.

2 бода (члан 22, став 22)

Члан Републичког савета за науку и технологију, од 2017. до 2020.

2 бода (члан 22, став 22)

Члан Комисије за класификацију и категоризацију научних часописа Министарства науке и технологије Републике Српске, од 2017. до 2020.

2 бода (члан 22, став 22)

Учесник Међународног научног скупа *Сеобе од антике до данас*, одржаног на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду 14. и 15. априла 2018. године.

2 бода (члан 22, став 22)

Добитник *Захвалнице* Студентске организације Факултета политичких наука, за изузетан допринос у раду и развоју Организације, 2018.

2 бода (члан 22, став 22)

Председник сталне Комисије за проверу испуњености услова за одбрану докторске дисертације на Филозофском факултету, 2018.

2 бода (члан 22, став 22)

Рецензија књиге: Владан Виријевић, *Југословенско-турски економски односи 1918-1941*, Косовска Митровица 2018.

2 бода (члан 22, став 22)

Рецензија изложбе: Радован Пилиповић, Игњатије Марковић, Милош Матијевић и Јована Гогих, *Варнава, патријарх српски (1930–1937): пастир, градитељ, ревнитељ и исповедник (каталог изложбе)*, Београд – Бања Лука 2018.

2 бода (члан 22, став 22)

Председник Комисије за разматрање конкурсног материјала и писање извештаја за избор у академска звања, по расписаном конкурсном објављеном у дневном листу *Глас Српске* 13. јуна 2018, за избор троје кандидата у звање вишег асистента за ужу научну област Национална историја.

2 бода (члан 22, став 22)

Панелиста на Форуму бораца Републике Српске *Чувари прошлости, борци за будућност*, (на секцији *Како је започео грађански рат на простору бивше Југославије*), који је, у организацији Борачке организације Републике Српске, одржан 26. јуна 2018. у Народној скупштини Републике Српске.

2 бода (члан 22, став 22)

Проректор за научноистраживачки рад и развој Универзитета у Бањој Луци, од 2018. до 2022. **2 бода (члан 22, став 22)**

Председник Комисије за издавачку делатност Универзитета у Бањој Луци, од 2018. до 2022. **2 бода (члан 22, став 22)**

Председник Радне групе Универзитета у Бањој Луци за имплементацију Европске повеље за истраживаче и Кодекса за запошљавање истраживача, од 2018. до 2022. **2 бода (члан 22, став 22)**

Председник Централне изборне комисије за спровођење избора чланова Студентског парламента и чланова већа из реда студената на Универзитету у Бањој Луци, од 2018. до 2022. **2 бода (члан 22, став 22)**

Председник Комисије за доделу признања и награда Универзитета у Бањој Луци, од 2018. до 2022. **2 бода (члан 22, став 22)**

Члан међународне групе за реформу високог образовања *Higher Education Reform Experts*, од 2018. до 2022. **2 бода (члан 22, став 22)**

Председник Радне групе за припрему Приједлога начина финансирања трећег циклуса студија на Универзитету у Бањој Луци, 2018. **2 бода (члан 22, став 22)**

Рецензија књиге: Дарио Дринић, *Луиан Суботић, прота страдалик (1884–1941): прота, народник посланик и мученик*, Градишка 2018. **2 бода (члан 22, став 22)**

Рецензија уџбеника: Драгиша Д. Васић, *Историја за 9. разред основне школе*, Источно Ново Сарајево 2018. **2 бода (члан 22, став 22)**

Рецензија изложбе: Радован Пилиповић и Милош Матијевић, *Свети сурдулички новомученици – прилози за српски мартирологијум (1915–1918): каталог изложбе*, Београд – Врање 2018. **2 бода (члан 22, став 22)**

Члан Организационог одбора научног скупа *Настава историје у основним и средњим школама*, одржаног 21. септембра 2018. у организацији Академије наука и умјетности Републике Српске. **2 бода (члан 22, став 22)**

Учешће на научном скупу *Настава историје у Републици Српској: стање и перспективе*, одржаном 21. септембра 2018. у организацији Академије наука и умјетности Републике Српске. **2 бода (члан 22, став 22)**

Добитник *Плакете* Републичког центра за истраживање рата, ратних злочина и тражење несталих лица, за изузетан научни, образовни и стручни допринос раду, афирмацији и програмским циљевима Центра, а посебно за увођење предмета *Историја Републике Српске* на првом и другом циклусу студија историје Филозофског факултета Универзитета у Бањој Луци, 2018. **2 бода (члан 22, став 22)**

Рецензија књиге: Ђорђе Вуковић, *Предстража славе и плача: српско питање у БиХ прије и послје Југославије*, Бања Лука 2018. **2 бода (члан 22, став 22)**

Члан Организационог одбора научног скупа *Крај Првог свјетског рата и настанак југословенске државе*, који је одржан у АНУРС у Бањој Луци 30. и 31. октобра 2018. **2 бода (члан 22, став 22)**

Учешће на научној скупштини *Крај Првог свјетског рата и настанак југословенске државе*, који је одржан у АНУРС у Бањој Луци 30. и 31. октобра 2018. **2 бода (члан 22, став 22)**

Рецензија књиге: Душан Павловић, *Битка за Сребреницу – рат за цивилизацију*, Бања Лука 2018. **2 бода (члан 22, став 22)**

Учешће у документарно-играном филму *Градишки прото*, у продукцији Завичајног музеја Градишка, 2018. **2 бода (члан 22, став 22)**

Учешће у документарном филму *Дијанина деца: највећа акција спасавања деце у Другом светском рату*, у копродукцији Радио-телевизије Србије и Министарства за рад, запошљавање, борачка и социјална питања Републике Србије, 2018. **2 бода (члан 22, став 22)**

Члан редакције тематског зборника *Јужни српски крајеви у XIX и XX веку: друштвено економски и политички аспект* (уредници Дејан Антић и Иван Бецић), Врање - Лесковац 2018. **2 бода (члан 22, став 22)**

Рецензија књиге: Перо Крецо, *Животопис: биљешке из Српског устанка у Крајини 1875–1878. године* (приредили Радован Пилиповић и Бошко М. Бранковић), Београд 2018. **2 бода (члан 22, став 22)**

Учешће на Међународном научној скупштини *Крај рата, Срби и стварање Југославије*, који је одржан у организацији САНУ у Београду 29. и 30. новембра 2018. **2 бода (члан 22, став 22)**

Учешће у документарном филму *Стварање Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца*, у продукцији Радио-телевизије Србије, 2018. **2 бода (члан 22, став 22)**

Рецензија књиге: Марко Јанковић, *Дубички 20. вијек*, Бањалука: Ризница духовног блага, 2018. **2 бода (члан 22, став 22)**

Заменик ректора Универзитета у Бањој Луци, од 2019. до 2022. **2 бода (члан 22, став 22)**

Председник Радне групе за измене и допуне Правила студирања на III циклусу студија на Универзитету у Бањој Луци, 2019. **2 бода (члан 22, став 22)**

Председник Комисије за лиценцирање Студијског програма историје и археологије на Филозофском факултету Универзитета у Источном Сарајеву 2019. **2 бода (члан 22, став 22)**

Члан Комисије за разматрање конкурсног материјала и писање извештаја за избор у академско звање за ужу научну област Историја савременог добра на Филозофском факултету Универзитета у Источном Сарајеву, 2019. **2 бода (члан 22, став 22)**

Рецензија књиге: Никола Борковић *Шта су скривиле? Страдање беба у Клиничко-болничком центру Бања Лука, у мају и јуну 1992*, Бања Лука 2019. **2 бода (члан 22, став 22)**

Рецензија књиге: Платон (Јовић), *Манастир Ступље*, Бања Лука 2019. **2 бода (члан 22, став 22)**

У оквиру манифестације *Дани сјећања*, одржаној у Дрвару 12. и 13. септембра 2019. и посвећеној страдању Срба у Крајини 1995, одржао је историјски час о страдању Срба (1991–1995) и био стручни водич највишим званичницима Републике Српске и Републике Србије кроз изложбу *Опомена. Страдање Срба (1991–1995)*. **2 бода (члан 22, став 22)**

Уредник публикације: *Доктори наука: докторирали 2018. и 2019. године на Универзитету у Бањој Луци*, Бања Лука 2019. **2 бода (члан 22, став 22)**

Јавно предавање *Голгота Српске православне цркве (1991–1995)*, одржано 12. новембра 2019. на Филолошком факултету Универзитета у Бањој Луци, у оквиру манифестације *Осам вијекова Српске православне цркве – осам вијекова духовности, књижевности и културе*. **2 бода (члан 22, став 22)**

Члан Координационог тима за успостављање и очување културе сећања и памћења у Републици Српској, од 2018. **2 бода (члан 22, став 22)**

Члан Стручног тима Министарства просвјете и културе Републике Српске за реформу наставних предмета историја и латински језик у основном и средњем образовању Републике Српске, од 2019. **2 бода (члан 22, став 22)**

Члан Експертске групе при Независној међународној комисији за истраживање страдања свих народа у сребреничкој регији у периоду од 1992. до 1995. године, од 2019. до 2021. **2 бода (члан 22, став 22)**

Члан Савета за високо образовање Републике Српске, од 2020. **2 бода (члан 22, став 22)**

Члан Програмског савета Међународног научног симпозијума *Преподобни Прохор Пчињски – 950 година у српском народу*, који је одржан од 11. до 13. јуна 2020. у Манастиру Преподобног Прохора Пчињског, у организацији Епархије врањске Српске православне цркве. **2 бода (члан 22, став 22)**

Члан Комисије за разматрање конкурсног материјала и писање извештаја за избор у академско звање за ужу научну област Историја права и државе на Правном факултету Универзитета у Бањој Луци, 2020. **2 бода (члан 22, став 22)**

Председник Радне групе за израду Закона о Дану сјећања на жртве геноцида Независне Државе Хрватске над Србима, Јеврејима и Ромима током Другог светског рата, 2020. **2 бода (члан 22, став 22)**

Члан Радне групе за планирање и праћење стратегије повећања ранга Универзитета у Бањој Луци, од 2020. **2 бода (члан 22, став 22)**

Главни и одговорни уредник споменице *Универзитет у Бањој Луци 1975–2020*, Бања Лука 2020. / *University of Banja Luka 1975–2020*, Бања Лука 2020, чији су аутори Љубиша Предраговић, Мирослав Малиновић и Никола Ожеговић. **2 бода (члан 22, став 22)**

Рецензија књиге: Славољуб Лукић, Бојан Вујиновић и Марко Јанковић, *Сакрална архитектура Бањалучке епархије на садашњем простору од Миланског едикта до краја средњег вијека*, Бања Лука 2020. **2 бода (члан 22, став 22)**

Учешће у документарно-играном филму *Априлски лет* у продукцији Завичајног музеја Градишка, 2021. **2 бода (члан 22, став 22)**

Рецензија књиге: Марина Љубичић Богуновић, *Усташки покољ над Србима у селима Велико и Мало Паланчиште и Горњи Јеловац код Приједора 1942. године*, Бања Лука – Приједор – Београд 2021. **2 бода (члан 22, став 22)**

Рецензија књиге: Борис Радаковић, *Усташка упоришта под Козаром током Другог свјетског рата*, Бања Лука – Приједор – Београд 2021. **2 бода (члан 22, став 22)**

Члан Организационог одбора Међународне научне конференције „Лингвистичка, приповједачка и преводна проблематика у епском опусу Петера Хандкеа”, која је одржана на Филолошком факултету Универзитета у Бањој Луци 24. и 25. маја 2021. **2 бода (члан 22, став 22)**

Председник Комисије за писање Извештаја о испуњености услова за продужење рока за израду и одбрану докторске дисертације Горана Ђурана *Просвјета и култура у друштву Босанске Крајине – Врбаске Бановине (1918–1941)*, 2021. **2 бода (члан 22, став 22)**

Добитник *Захвалнице* Филолошког факултета Универзитета у Бањој Луци за изузетан допринос у развоју и афирмацији Факултета, 2021. **2 бода (члан 22, став 22)**

Рецензија књиге: Милана Бабић, *Српско питање на прелому епоха*, Бања Лука, 2021. **2 бода (члан 22, став 22)**

Рецензија књиге: *Дјеца жртве рата 1991–1995*, Бања Лука 2021. **2 бода (члан 22, став 22)**

Рецензија књиге: Мирко Димић, *Срефлије 1941–1945*, Доња Градина 2021. **2 бода (члан 22, став 22)**

Члан Комисије за доделу студентских стипендија Министарства за научно-технолошки развој, високо образовање и информационо друштво Републике

Српске, од 2021.	2 бода (члан 22, став 22)
Члан редакције зборника радова <i>Други светски рат 75 година касније</i> , I–II, Београд - Бања Лука 2021.	2 бода (члан 22, став 22)
Члан жирија на Шеснаестом такмичењу у беседништву студената Правног факултета Универзитета у Бањој Луци, које је у организацији Центра за реторику и говорништво „Institutio oratoria”, одржано 11. новембра 2021.	2 бода (члан 22, став 22)
Рецензија књиге: Предраг Лозо, <i>Одсудна одбрана: митровданске офанзиве на источну Херцеговину 1992. и 1994.</i> , Бања Лука 2021.	2 бода (члан 22, став 22)
Рецензија књиге: <i>Војска Републике Српске / The Republic of Srpska Army</i> (приредили Драгиша Јуришић, Предраг Обреновић и Љубиша Вулин), Бања Лука 2022.	2 бода (члан 22, став 22)
Рецензија књиге: Платон (Јовић), <i>Манастири Епархије бањалучке</i> , Бања Лука 2022.	2 бода (члан 22, став 22)
Учешће у документарном серијалу <i>Истина</i> , у продукцији Радио телевизије Републике Српске, 2022.	2 бода (члан 22, став 22)
Учешће у документарном филму <i>Побиједили смо</i> , у продукцији Алтернативне телевизије, 2022.	2 бода (члан 22, став 22)
Учешће на научном скупу <i>Улога и значај Српског Сарајева у стварању Републике Српске</i> , који је одржан 15. и 16. септембар 2022. на Филозофском факултету Универзитета у Источном Сарајеву.	2 бода (члан 22, став 22)
Учешће на научном скупу <i>Сеобе од антике до данас 2</i> , који је одржан 16. и 17. септембар 2022. на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду.	2 бода (члан 22, став 22)
Учешће на научном скупу <i>Тридесет година Републике Српске (1992–2022): искуства прошлости и изазови будућности</i> , који је у организацији Центра за друштвено-политичка истраживања Републике Српске одржан у Административном центру Владе Републике Српске 15. новембра 2022.	2 бода (члан 22, став 22)
Рецензија књиге <i>Министарство унутрашњих послова Републике Српске (1992–2022) / The Republic of Srpska Ministry of Interior (1992–2022)</i> , Бања Лука 2022.	2 бода (члан 22, став 22)
Рецензија књиге: <i>Војни санитет у српском народу</i> (група аутора), Бања Лука 2022.	2 бода (члан 22, став 22)
Рецензија изложбе: Остоја Раилић, <i>Путеви професора, ствараоца и државотворца: проф. др Никола Кољевић 1936–1997. (каталог изложбе) / Paths of Professor, Creator and State-BUILDER: Prof. Nikola Koljević 1936–1997 (Exhibition Catalog)</i> , Бања Лука 2022.	2 бода (члан 22, став 22)

Учешће на научном скупу *Тридесет година Републике Српске*, који је одржан 22. децембра 2022. у Академији наука и умјетности Републике Српске.
2 бода (члан 22, став 22)

Рецензија књиге: *Тузла: злочин без казне и егзодус српског народа* (приредили Перо Спасојевић, Петар А. Вујичић, Саша Мирић и Милан Минић), Бијељина – Бања Лука 2022.
2 бода (члан 22, став 22)

Добитник *Признања* Републичког педагошког завода за допринос у изради наставних програма и уџбеника историје за основно и средње образовање у Републици Српској, 2022.
2 бода (члан 22, став 22)

Добитник *Захвалнице* Факултета безбједносних наука Универзитета у Бањој Луци, зато што је 768 књига из личне библиотеке поклонио библиотеци овог Факултета, 2022.
2 бода (члан 22, став 22)

Члан Уређивачког одбора Извјештаја са округлог стола Центра за друштвено-политичка истраживања Републике Српске *Питање европских интеграција у свјетлу украјинске кризе*, Бања Лука 2022.
2 бода (члан 22, став 22)

Члан Уређивачког одбора Излагања са трибине Центра за друштвено-политичка истраживања Републике Српске *Пријетње демократији на Западу: либерали, конзервативци и нови свјетски поредак*, Бања Лука 2022.
2 бода (члан 22, став 22)

Рецензија књиге: *Босна и Херцеговина: саслушања српских избеглица из Другог светског рата* (приредио Радован Пилиповић), Бања Лука – Нови Сад 2022.
2 бода (члан 22, став 22)

Рецензија књиге: Драгослав Илић, *Жртве логора на Београдском сајмишту према анкети СУБНОР-а БиХ из 1961*, Бања Лука 2022.
2 бода (члан 22, став 22)

Рецензија књиге: Гордана Латиновић, *Прича наша поткозарска (Дамар је давно замијерио тајне кријући)*, Бања Лука 2022.
2 бода (члан 22, став 22)

Предсједник Научног вијећа Института за историју Академије наука и умјетности Републике Српске, од 2022.
2 бода (члан 22, став 22)

Организовање и вођење стручних екскурзија са теренском наставом за студенте историје у манастир Гомионицу (са црквеним музејом), Спомен подручје „Доња Градина” код Козарске Дубице, Спомен храм у бањолучком насељу Дракулић и Спомен собу Војске Републике Српске у касарни „Козара” у Бањој Луци 2019, 2021. и 2022.
2 бода (члан 22, став 22)

Учешће у документарном филму: *Босна: жртве михада*, у продукцији Russia Today 2023.
2 бода (члан 22, став 22)

Учешће у документарном филму: *Босна и Херцеговина: успостављање калифата*, у продукцији Russia Today 2023.
2 бода (члан 22, став 22)

Учешће у документарном филму: *Босна и Херцеговина: бијела Алкаида*, у продукцији Russia Today 2023. **2 бода (члан 22, став 22)**

Рецензија књиге: Велько Ђурић Мишина, *Заборављени праведник*, Склани – Сребреница 2023. **2 бода (члан 22, став 22)**

Историјски час о Геноциду над Србима у Независној Држави Хрватској (1941–1945) у Спомен-подручју „Доња Градина” код Козарске Дубице, одржан 23. априла 2023. у присуству највиших званичника Републике Српске и Републике Србије. **2 бода (члан 22, став 22)**

Добитник Плакете Града Бања Лука 2023. за изузетна остварења у образовању, науци и култури. **2 бода (члан 22, став 22)**

Укупан број бодова после последњег избора: 222

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 222

Број бодова после последњег избора: 485 (171+92+222)

Други кандидат

а) Основни биографски подаци :

Име (име оба родитеља) и презиме:	Никола (Бранко и Винка) Ожеговић
Датум и мјесто рођења:	25. мај. 1987, Бања Лука
Установе у којима је био запослен:	Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци
Радна мјеста:	- асистент на Студијском програму историје (2014–2018), - виши асистент на Студијском програму историје (од 2018)
Чланство у научним и стручним организацијама или удружењима:	- Матица српска – Друштво чланова Матице српске у Републици Српској

б) Дипломе и звања:

Основне студије:	
Назив институције:	Филозофски факултет Универзитета у Београду
Звање:	Дипломирани историчар
Мјесто и година завршетка:	Београд, 2012.
Просјечна оцјена из цијелог студија:	9,16
Назив институције:	Православни богословски факултет Универзитета у Београду
Звање:	Мастер теолог
Мјесто и година завршетка:	Београд, 2014.
Просјечна оцјена из цијелог студија:	9,21

Постдипломске студије:	
Назив институције:	Филозофски факултет Универзитета у Београду
Звање:	Мастер историчар
Мјесто и година завршетка:	Београд, 2014.
Наслов завршног рада:	<i>Вилијам Дентон и Србија 1862-1880.</i>
Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	Историјске и археолошке науке
Просјечна оцјена:	9,33
Докторске студије/докторат:	
Назив институције:	Филозофски факултет Универзитета у Београду
Мјесто и година одбране докторске дисертација:	Београд, 2022.
Назив докторске дисертације:	<i>Бањалука (1969–1991)</i>
Научна/умјетничка област (подаци из дипломе):	Доктор наука – историјске науке (Уверење о завршеним докторским академским студијама трећег степена на студијском програму Докторске студије историје, бр. 444, 20. јун 2022.)
Претходни избори у наставна и научна звања (институција, звање, година избора)	- Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци, избор у звање асистента, 2014, - Филозофски факултет Универзитета у Бањој Луци, избор у звање вишег асистента 2018.

в) Научна/умјетничка дјелатност кандидата

Радови прије последњег избора/реизбора

(Навести све радове сврстане по категоријама из члана 19. или члана 20.)

Оригинални научни рад у научном часопису националног значаја

Никола Ожеговић, *Исихазам, историјски и теолошки аспекти*, Годишњак Друштва чланова Матице српске у Републици Српској, 4-5, Бања Лука 2014-2015, стр. 401-417. **6 бодова (члан 19, став 9)**

Никола Ожеговић, *Вилијам Дентон и Србија 1862-1880*, Гласник Удружења архивских радника Републике Српске, бр. 7, Бања Лука 2015, стр. 49-70. **6 бодова (члан 19, став 9)**

Никола Ожеговић, *Улазак у Ханан: историјска и теолошка перспектива*, Богословље. Часопис Православног богословског факултета, бр. 2, Београд 2017, стр. 28-45. **6 бодова (члан 19, став 9)**

Научни рад на скупу националног значаја штампан у цјелини

Никола Ожеговић, *Православље у Независној Држави Хрватској*, Јасеновац, геноцид и злочини Независне државе Хрватске над Србима, Јеврејима и Ромима у Другом свјетском рату. Зборник саопштења и свједочења, Бања Лука 2014, стр. 449-456. **2 бода (члан 19, став 17)**

Никола Ожеговић, *Први демократски избори у Краљевини СХС на примјеру Босанске Крајине*, *Ličnost i društvo. Poželjne osobine političara i društvene vrijednosti*, Ванја Лука 2016, стр. 15-21. **2 бода (члан 19, став 17)**

Никола Ожеговић, *Британско јавно мњење и Велика источна криза*, Устанак Срба у Херцеговини и Босни 1875-1878. године (Поводом 140 година од подизања устанка): зборник радова, Бања Лука 2016, стр. 151-160. **2 бода (члан 19, став 17)**

Лексикографска јединица у научној публикацији националног значаја

Никола Ожеговић, *Црквена историја*, Лексикон библијске егзегезе, Београд 2018, стр. 491-493. **3 бода (члан 19, став 34)**

Приказ књиге

Никола Ожеговић, *Приказ књиге Аргентински роман Драге Пилсела*, Радови. Часопис за хуманистичке и друштвене науке, бр. 4, Бања Лука 2016, стр. 167-170. **1 бод (члан 19, став 43)**

Никола Ожеговић *Милош Ковић, Упоршита: чланци, интервјуи и беседе*, Београд 2016, Политеиа. Научни часопис Факултета политичких наука у Бањој Луци за друштвена питања, год. 8, бр. 14, Бања Лука, стр. 152-155. **1 бод (члан 19, став 43)**

Никола Ожеговић, *Славојка Бештић-Бронза, Уједињење Њемачке и југословенско јавно мњење*, Бања Лука 2017, Токови историје. Часопис Института за новију историју Србије, 1/2018, Београд 2018, стр. 231-235. **1 бод (члан 19, став 43)**

Никола Ожеговић, *Dragan Markovina, Jugoslavenstvo poslije svega, Zemun 2016*. Токови историје. Часопис Института за новију историју Србије, 1/2018, Београд 2018, стр. 224-227. **1 бод (члан 19, став 43)**

Укупан број бодова пре посљедњег избора: 31

Радови последије последњег избора/реизбора

(Навести све радове, дати њихов кратак приказ и број бодава сврстаних по категоријама из члана 19. или члана 20.)

Научна монографија националног значаја

Горан Латинковић и Никола Ожеговић, *Хрватски злочин над Србима у руднику Раковац и селима Дракулић, Шарговац и Мотике код Бање Луке 7. фебруара 1942.* Бања Лука: Србско сабрање „Баштионик”, 2022, стр. 124.

Аутори у овом делу приказују да су хрватске власти већ у априлу 1941. започеле насиље над Србима, које је попримило сва обележја геноцида, што је било сасвим у складу са званичном хрватском политиком о уништењу Срба на читавој територији НДХ. Злочин над Србима у руднику Раковац и селима Дракулић, Шарговац и Мотике 7. фебруара 1942. био је озбиљно припремљен, превасходно од Хрвата из Бање Луке и околине, а спроведен је захваљујући подршци хрватског поглавника Анте Павелића, који је у ту сврху из Загреба послао своју елитну војну јединицу, чији су припадници били из Херцеговине. Две централне личности у фебруарском злочину 1942. били су Виктор Гутић и фратар Мирослав Филиповић. Посебност злочина у селима код Бање Луке свакако је и у чињеници да су људи у тако великом броју убијени хладним оружјем: секирама, крамповима, ножевима, бајонетима, вилама, цепаницама и другим оштрим и тупим предметима, а неки су и живи спаљени. Чињеница да је планирани злочин био строго чувана тајна и да је био добро припремљен, да су Срби били изненађени, јер као лојални становници нису давали никаквог повода за насиље над њима, нити су га очекивали, утицала је на то да, са изузетком једног усамљеног случаја, Срби не пруже никакав отпор током читавог 7. фебруара 1942. На основу разних извештаја и сведочења, може се закључити да су усташе 7. фебруара 1942. убиле око 2.370 Срба у руднику Раковац и селима Дракулић, Шарговац и Мотике код Бање Луке, премда је именом и презименом идентификовано 2.315 људи. Током злочина убијено је 551 дете. Током Другог светског рата (1941–1945) усташе су починиле велики број масовних злочина над Србима, како у логорским системима које је Независна Држава Хрватска основала и водила, тако и на стратиштима изван њих. По броју убијених Срба издвајају се следећа подручја: Гаравице код Бихаћа (1941), Шушњар код Санског Моста (1941), Пребиловци код Чапљине (1941) и Стари Брод код Вишеграда, односно Рогатице (1942). Ипак, ни на једном стратишту у НДХ није убијено толико Срба у само једном дану као у селима Дракулић, Шарговац и Мотике и руднику Раковац код Бање Луке 7. фебруара 1942, чији су становници били потпуно лојални хрватској држави и нису дали никаквог повода да злочин буде почињен над њима. Изузетак могу да чине велики системи за уништавање Срба, попут логора Госпић – Јадовно – Паг (1941) и Јасеновац (1941–1945), где је, с обзиром на време њиховог постојања и укупан број жртава, сасвим могуће да је број људи убијених у једном дану и премашивао број убијених у фебруарском злочину 1942.

При изради научне монографије, која представља значајно допуњену верзију научног рада објављеног две године раније, аутори су користили грађу из осам архива у Београду, Бањој Луци и Сарајеву, једанаест публикација објављених

извора, две новине и 59 библиографских јединица (књига и чланака).

10 бодова (члан 19, став 3)

Оригинални научни рад у научном часопису међународног значаја

Goran Latinović and Nikola Ožegović, „*St. Bartholomew's Night*” of Banja Luka. *The Ustasha Crime against the Serbs in the Banja Luka Area on 7 February 1942*, Balcanica. Annual of the Institute for Balkan Studies, LI, Belgrade: Serbian Academy of Sciences and Arts, Institute for Balkan Studies, 2020, pp. 207–234.

Аутори у раду приказују ток злочина над Србима код Бање Луке 7. фебруара 1942. Они су утврдили да су припадници усташке бојне 7. фебруара у четири часа ујутро запосели рудник Раковац и одмах убили неколико радника, који су спавали у објектима рудника. Након што је око осам часова придобило још око 50 усташа, сачекали су раднике друге смјене, легитимисали их и одвојили Србе од осталих. Затим су им везали руке на леђима, одвели их у непосредну близину рудника и обарали их ударцима тупим оруђем у потиљак. Пошто би их оборили, дотукли су их ударцима крампа. Тако су поступили и са радницима треће смјене, кад су излазили из јаме. Завршивши злочин у Раковцу, усташе су наставили убијање Срба у Дракулићу, где су прикупили становнике из више кућа, износећи малу децу у нарамку, те би их у гомили сакупљене клали секирама и ударцима крампова. На тај начин је убијено око 1.500 особа. Злочин је извршен и у селу Шарговац, а по повратку у град усташе су извршиле покољ и у селу Мотике, где је убијено око 70 породица са око 715 чланова. Хрватски извори тврде да укупан број жртава извршеног злочина износи око 2.300 особа, а наводе да су „грко-источњаци” у селима у којима је извршен покољ били потпуно лојални и мирни грађани и да су њихова села опкољена хрватским селима, па нису ни били у могућности да ступе у ма какав додир са партизанима или четницима.

При изради научног рада, аутори су користили грађу из седам архива у Београду, Бањој Луци и Сарајеву, три публикације објављених извора, једне новине и 28 библиографских јединица (књига и чланака).

10 бодова (члан 19, став 8)

Оригинални научни рад у научном часопису националног значаја

Nikola Ožegović, *Zemljotres u Banjaluci i Bosanskoj Krajini 1969. godine*, Istorija 20. veka. Časopis Instituta za savremenu istoriju, XL, 2, Beograd: Institut za savremenu istoriju, 2022, str. 495-512.

Аутор у раду приказује да је земљотрес, који је 1969. погодио Бањалуку и Босанску Крајину, тј. око 20% територије СРБиХ, нанео велике материјалне губитке на простору на којем је у 803 насељена места живело око 750.000 становника. Мали број погинулих био је резултат сплета срећних околности и опреза локалних органа власти. Укупна процењена штета износила је 7.150 милиона динара. Живот у ванредним околностима био је обележен и новим

непогодама, недостатком финансијских средстава и одласком становништва, укључујући и стручне кадрове. Пристизала је и помоћ шире заједнице, премда је реакција у иностранству била слабија у односу на реакцију после земљотреса који је погодио Скопље 1963. Међународна помоћ била је условљена политичким односима. Обнова је знатно проширила Бањалуку и изменила њен изглед. Међутим, питање обнове било је део политичке кризе у односима савезних органа Југославије и републичких органа Босне и Херцеговине, као и кризе у владајућој партији. Босанскохерцеговачко руководство пристало је на умањење износа за обнову за чак трећину, како би била избегнута већа криза. Унутар СРБиХ криза је искоришћена како би били уклоњени стари партијски кадрови, чиме је отворен пут новом и млађем руководству, које је радило на јачању државности Босне и Херцеговине.

6 бодова (члан 19, став 9)

**Прегледни научни рад у часопису националног значаја
или поглавље у монографији истог ранга**

Никола Ожеговић, *Југословенска народна армија у Бањалуци (1945–1992)*, Војноисторијски гласник. Часопис Института за стратегијска истраживања, бр. 1, Београд: Институт за стратегијска истраживања, 2022, стр. 154–176.

Аутор у раду пише да је централни положај СР БиХ у Југославији, а нарочито Босанске Крајине и Бањалуке, имао суштински значај у разматрању улоге ове области и града при планирању одбране земље, у случају напада на државу са Истока или са Запада. Стога је и 5. бањалучки корпус имао изузетну улогу у организацији Југословенске народне армије. Након избијања југословенско-совјетског сукоба 1948. године, Бањалука је постала значајан центар војног школства, а премда су капацитети војне индустрије на територији БиХ били заступљенији у хрватским и муслиманским подручјима, најзначајније компаније у Бањалуци биле су Предузеће за електронику, електромеханику и аутоматику „Руди Чајавец” и Ваздухопловни завод „Космос”. Развој и деловање ЈНА у Бањалуци од 1945. до 1992. имали су и модернизацијску улогу. Тако је за потребе изградње касарне „Козара” национализован римокатолички самостан „Назарет” и његово земљиште, а за потребе изградње војног полигона на Мањачи исељено је више српских села, уз примену репресивних мера, услед чињенице да се радило о „четничким” крајевима. Након земљотреса 1969. у центру града изграђен је репрезентативан војни објекат, као и велики број војних станова.

6 бодова (члан 19, став 12)

Никола Ожеговић, *Преглед историје Универзитета у Бањој Луци (1975–2020)*, Република Српска – положај, историја, идентитет: зборник радова, бр. 1, Бања Лука: Републички центар за истраживање рата, ратних злочина и тражење несталих лица, 2022, стр. 151–179.

Аутор у раду приказује експанзију високог школства након Другог светског рата, о чему сведочи и податак да је Југославија у време оснивања Универзитета у Бањој Луци 1975, као петнаестог универзитета у држави, имала највише студената по становнику у Европи, после Шведске, Холандије и Совјетског Савеза.

Споразум о оснивању Универзитета у Бањој Луци потписале су високошколске установе које су одраније постојале у Бањој Луци, као и привредне установе непосредно заинтересоване за његово оснивање: Економски факултет, Економски институт, Електротехнички факултет, Институт за испитивање грађевинског материјала, Машински факултет, Институт за хемијску прераду дрвета ИНЦЕЛ-а, Истраживачко-развојни центар Јелшинград, Институт за професионалну електронику Чајавец, Истраживачко-развојни центар Врбас, Педагошка академија, Пољопривредни завод, Правни факултет, Технолошки факултет, Ветеринарско-сточарски центар, Виша економско-комерцијална школа и Виша техничка школа из Бихаћа. Универзитет се постепено развијао оснивањем нових факултета, али је током 1985–1986, које су обележене свеукупном друштвеном и економском кризом у Југославији, дошло до стагнације и на Универзитету у Бањој Луци. Југословенски рат (1991–1995) довео је до изузетно крупних политичких, друштвених и економских промјена, које су утицале на развој Универзитета, чијих је 89 радника и студената погинуло у Војсци Републике Српске, од којих деветорица у Студентској бригади. Развој Универзитета настављен је у послератном времену, које карактеришу оснивање нових студијских програма, снажење међународне сарадње, али и опадање броја студената посљедњих година разматраног периода.

6 бодова (члан 19, став 12)

Приказ књиге

Nikola Ožegović, *Slavko Goldstein i Ivo Goldstein, Jasenovac: tragika, mitomanija, istina, Zagreb 2016*, Топола. Часопис ЈУ Спомен подручја Доња Градина, 4, 2018. 199-202. 1 бод (члан 19, став 43)

Nikola Ožegović, *Husnija Kamberović, Džemal Bijedić. Politička biografija, Sarajevo 2017*, Istorija 20. veka, 2, Beograd, 2019, 257-259. 1 бод (члан 19, став 43)

Никола Ожеговић, *Никола Борковић, Шта су скривиле? Страдање беба у Клиничко-болничком центру Бања Лука, у мају и јуну 1992, Бања Лука 2019*, Istorija 20. veka, 1, Beograd 2020, 286-289. 1 бод (члан 19, став 43)

Nikola Ožegović, *Љиљана Чекић, Народно позорште Врбаске бановине. Оснивање и умјетнички развој 1930-1934, књига 1, Бања Лука 2020*, Istorija 20. veka, 1, Beograd 2022, 265-268. 1 бод (члан 19, став 43)

Никола Ожеговић, *Горан Латиновић, Студентска бригада Војске Републике Српске (1994–1995), Бања Лука 2021*, Токови историје, 1, Београд 2023, 342-345. 1 бод (члан 19, став 43)

Укупан број бодова после посљедњег избора: 43

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 31+43=74

г) Образовна дјелатност кандидата:

Образовна дјелатност прије последњег избора/реизбора

(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) сврстаних по категоријама из члана 21.)

Никола Ожеговић је након избора у звање асистента 2018, држао вежбања из неколико предмета на Студијском програму историје Филозофског факултета Универзитета у Бањој Луци који припадају ужој научној области Историја савременог доба.

Студентске анкете/евалуације наставе:

2014/2015: 4, 31

2015/2016 (нема податка, јер није рађена анкета)

2016/2017: 3, 52

2017/2018. 4, 10

Укупан просек оцена: 3,97

8 бодова (члан 25)

Укупан број бодова пре последњег избора: 8

Образовна дјелатност после последњег избора/реизбора

(Навести све активности (публикације, гостујућа настава и менторство) и број бодова сврстаних по категоријама из члана 21.)

Никола Ожеговић је након избора у звање вишег асистента 2018, држао вежбања из неколико предмета на Студијском програму историје Филозофског факултета Универзитета у Бањој Луци, који припадају ужој научној области Историја савременог доба, као и један предмет на Студијском програму учитељског студија.

Студентске анкете/евалуација наставе:

Филозофски факултет (Студијски програм историје)

2018–2019, зимски семестар: Историја Југославије 1 (4,03) и Културно наслеђе јужнословенских народа (4,33)

2018–2019, љетни семестар: Историја Југославије 2 (4,06)

2019–2020, зимски семестар: Историја Југославије 1 (4,64)

2019–2020, љетни семестар: (нема података, јер није рађена анкета)

2020–2021, зимски семестар: Историја Југославије 1 (5,00)

2020–2021, љетни семестар: Историја Југославије 2 (4,00) и Историја Републике Српске (3,73)

2021–2022, зимски семестар: Историја Југославије 1 (4,68) и Срби у Другом свјетском рату 1941–1945. (5,0)

2021–2022, љетни семестар: Историја Југославије 2 (4,84) и Историја Републике Српске (4,78)

Филозофски факултет (Студијски програм учитељских студија)

2018–2019, љетни семестар: Историја (4,64)

Укупан просек оцена: 4,47

8 бодова (члан 25)

Образовна делатност Николе Ожеговића након избора у звање вишег асистента укључује и разне облике међународне сарадње.

**Други облици међународне сарадње
(конференције, скупови, радионице, едукација у иностранству)**

Учешће на седмодневном семинару у Свјетском меморијалном центру за изучавање Холокауста „Јад Вашем“ у Јерусалиму, Израел, 2018.

3 бода (члан 21, став 10)

Учешће на петодневној међународној школи историје на Уралском универзитету „Б. Н. Јељцин“ у Јекатеринбургу, Русија, од 30. септембра до 5. октобра 2022.

3 бода (члан 21, став 10)

Одржано предавање СССР и Вторая мировая война в Югославији (1941–1945) на Уралском универзитету „Б. Н. Јељцин“ у Јекатеринбургу, Русија, 3. октобра 2022.

3 бода (члан 21, став 10)

Укупан број бодова после последњег избора: 17

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 8+17=25

д) Стручна дјелатност кандидата:

Стручна дјелатност кандидата прије последњег избора/реизбора
(Навести све активности сврстаних по категоријама из члана 22.)

Реализован национални стручни пројекат у својству сарадника на пројекту

Образовање о холокаусту, геноцидима у Независној Држави Хрватској и превенцији геноцида, семинар за професоре и наставнике историје у основном и средњем образовању Републике Српске, I степен, 2016. 1 бод (члан 22, став 12)

Образовање о холокаусту, геноцидима у Независној Држави Хрватској и превенцији геноцида, семинар за професоре и наставнике српског језика и књижевности у основном и средњем образовању Републике Српске, 2016–2017.

1 бод (члан 22, став 12)

**Остале професионалне активности на Универзитету и ван Универзитета
које доприносе повећању угледа Универзитета**

Учешће на Шестој међународној конференцији о Јасеновцу у организацији Удружења „Јасеновац-Доња Градина“ у Бањој Луци, 19-20. маја 2014.

2 бода (члан 22, став 22)

Одржан историјски час на тему *Југославија и Совјетски Савез у Другом свјетском рату* у Руском културном центру у Бањој Луци 7. маја 2015.

2 бода (члан 22, став 22)

Учешће на округлом столу *Устанак Срба у Херцеговини и Босни 1875-1878. године* у организацији Филозофског факултета Универзитета у Бањој Луци, који је одржан 12. јун 2015.

2 бода (члан 22, став 22)

Учешће у својству ментора и рецензента у пројекту *Млади и Дејтон: 20 година послје* у организацији Студентске организације Факултета политичких наука Универзитета у Бањој Луци, од 29. јуна до 27. новембра 2015.

2 бода (члан 22, став 22)

Учешће у научно-истраживачком пројекту *Пожељне особине политичара у изборној 2016. години* у организацији Филозофског факултета Универзитета у Бањој Луци и Фондације „Фридрих Еберт“, од јануара до септембра 2016.

2 бода (члан 22, став 22)

Учешће у својству рецензента на Међународном студентском симпозијуму *Наративи и политичка истина у контексту хуманистике* на Филозофском факултету Универзитета у Бањој Луци, који је одржан 12-13. маја 2017.

2 бода (члан 22, став 22)

Рецензија књиге: Платон (Јовић), *Епископ бањалучки и сремски др Андреј (Фрушић)*, Бања Лука 2017.

2 бода (члан 22, став 22)

Учешће у панел дискусији *Радикалне идеологије, јуче, данас, сутра* на Седмој међународној конференцији о Јасеновцу у организацији Удружења „Јасеновац-Доња Градина“, која је одржана у Бањој Луци 22. мај 2018.

2 бода (члан 22, став 22)

Учешће у панел дискусији *Вијековно страдање и затирање Срба у Босни и Херцеговини* у оквиру Форума бораца Републике Српске, који је одржан 26. јун 2018.

2 бода (члан 22, став 22)

Члан Матице српске и Друштва чланова Матице српске у Републици Српској.
2 бода (члан 22, став 22)

Укупан број бодова пре последњег избора: 22

Стручна дјелатност кандидата (послије последњег избора/реизбора)
(Навести све активности и број бодова сврстаних по категоријама из члана 22.)

Стручна књига издата од домаћег издавача

Љубиша Прерадовић, Мирослав Малиновић и Никола Ожеговић, *Универзитет у Бањој Луци (1975-2020)*, Бања Лука: Универзитет у Бањој Луци, 2020, 743 стр.
3 бода (члан 22, став 22)

**Остале професионалне активности на Универзитету и ван Универзитета
које доприносе повећању угледа Универзитета**

Рецензија књиге: Платон (Јовић), *Манастир Ступље*, Бања Лука 2019.
2 бода (члан 22, став 22)

Рецензија књиге: Слободан Милин, *Бечкеречки програм. Периодичка и архивска грађа*, Зрењанин 2019.
2 бода (члан 22, став 22)

Одржано предавање *Историјски коријени кризе у Црној Гори*, у Српском просвјетном и културном друштву „Просвјета” у Теслићу, 23. фебруара 2020.
2 бода (члан 22, став 22)

Одржано предавање *Сјећање на бањалучку Вартоломејску ноћ. Усташки покољ Срба 7. фебруара 1942. у руднику Раковац и селима Дракулић, Шарговац и Мотике* на Филозофском факултету Универзитета у Бањој Луци, 3. фебруара 2021.
2 бода (члан 22, став 22)

Одржано предавање *Геноцид над Србима у Независној Држави Хрватској (1941-1945)* на манифестацији „Трг од Ћирилице” у Херцег Новом, 18. августа 2021.
2 бода (члан 22, став 22)

Одржано предавање *СССР и Друга светска ратна војна в Југославији (1941–1945)* у Центру за руске студије Универзитета у Бањој Луци, 19. октобра 2021.
2 бода (члан 22, став 22)

Одржано предавање *Коријени нацизма и фашизма у Европи*, у Центру за руске студије Универзитета у Бањој Луци, 10. маја 2022.
2 бода (члан 22, став 22)

Одржано онлајн предавање на руском језику *Геноцид сербов в Независимом Государстве Хорватии (1941-1945), причины и основные характеристики*, на онлајн научном семинару *Открытые Балканы: вопросы исторической памяти в Республике Сербской и России* у организацији Нижњеновгородског државног лингвистичког универзитета „Н. А. Доброљубов”, 18. маја 2022.

2 бода (члан 22, став 22)

Учешће у документарном серијалу *Истина*, у продукцији Радио телевизије Републике Српске, 2022.

2 бода (члан 22, став 22)

Учешће у документарном филму *Побиједили смо*, у продукцији Алтернативне телевизије, 2022.

2 бода (члан 22, став 22)

Учешће на научном скупу *Српска православна црква - изазови и искушења кроз историју* у Бачкој Паланци, 23. октобра 2022, са саопштењем *Српска православна црква на подручју Бањалуке од крајњих земљотреса 1969. до почетка грађанског рата у Југославији 1991. године*.

2 бода (члан 22, став 22)

Учешће на научном скупу *Тридесет година Републике Српске 1992-2022: искуства прошлости и изазови будућности*, 15. новембра 2022, са саопштењем *Штампа о проглашењу Републике српског народа Босне и Херцеговине 9. јануара 1992. године*.

2 бода (члан 22, став 22)

Рецензија књиге: Платон (Јовић), *Манастири Епархије бањалучке*, Бања Лука 2022.

2 бода (члан 22, став 22)

Секретар Студијског програма историје Филозофског факултета Универзитета у Бањој Луци.

2 бода (члан 22, став 22)

Одржана Светосавска беседа на Светосавској академији Универзитета у Бањој Луци 27. јануара 2023. на Факултету политичких наука.

2 бода (члан 22, став 22)

Учешће у документарном филму: *Босна: жртве њихада*, у продукцији Russia Today 2023.

2 бода (члан 22, став 22)

Учешће у документарном филму: *Босна и Херцеговина: успостављање калифата*, у продукцији Russia Today 2023.

2 бода (члан 22, став 22)

Учешће у документарном филму: *Босна и Херцеговина: бијела Алкаида*, у продукцији Russia Today 2023.

2 бода (члан 22, став 22)

Учешће у Међународној научно-практичној конференцији *Без срока давности* у организацији Катедре за историју Медицинског универзитета у Ростову на Дону (Руска Федерација). Тема излагања: *Геноцидална политика Независимог Государства Хорватия по отношению к сербам (1941-1945): пример города Баня-Лука*. (онлајн формат).

2 бода (члан 22, став 22)

Добитник Плакете Града Бања Лука 2023. за изузетна остварења у образовању, науци и култури. **2 бода (члан 22, став 22)**

Члан Матице српске и Друштва чланова Матице српске у Републици Српској. **2 бода (члан 22, став 22)**

Укупан број бодова после последњег избора: 45

УКУПАН БРОЈ БОДОВА: 22+45=77

Број бодова пре последњег избора: 61 (31+8+22)

Број бодова после последњег избора: 105 (43+17+45)

Укупан број бодова: 166

III. ЗАКЉУЧНО МИШЉЕЊЕ

На конкурс за избор два наставника за ужу научну област Историја савременог доба, који је објављен 19. априла 2023. у дневном листу *Глас Српске*, као и на интернет страници Универзитета у Бањој Луци, пријавила су се два кандидата: др Горан Латинковић, ванредни професор Филозофског факултета Универзитета у Бањој Луци, ужа научна област Историја савременог доба, и др Никола Ожеговић, виши асистент Филозофског факултета Универзитета у Бањој Луци, ужа научна област Историја савременог доба. Увидом у обе пријаве на конкурс и приложену документацију оба кандидата, Комисија је закључила да су др Горан Латинковић и др Никола Ожеговић доставили сва документа предвиђена конкурсом.

Законом о високом образовању Републике Српске (*Службени гласник Републике Српске*, бр. 67, Бања Лука 10. јул 2020) прописано је да лица која су бирања у звање и која су до ступања на снагу Правилника о условима за избор у научно-наставна, умјетничко-наставна, наставничка и сарадничка звања провела више од једне половине изборног периода, имају право на избор по условима који су важили до ступања на снагу овог закона (члан 138). Правилник о условима за избор у научно-наставна, умјетничко-наставна, наставничка и сарадничка звања ступио је на снагу 25. јануара 2022. (*Службени гласник Републике Српске*, бр. 2, Бања Лука 17. јануар 2022). Др Горан Латинковић изабран је у звање ванредног професора 26. октобра 2017, што значи да је у том звању провео више од једне половине изборног периода до ступања на снагу Правилника о условима за избор у научно-наставна, умјетничко-наставна, наставничка и сарадничка звања (тј. четири године и три месеца). Др Никола Ожеговић изабран је у звање вишег асистента 1. новембра 2018, што значи да је у том звању провео више од једне половине изборног периода до ступања на снагу Правилника о условима за избор у научно-наставна, умјетничко-наставна, наставничка и сарадничка звања (тј. три године и непуна три месеца). Користећи дато право, оба кандидата определила су се за избор по условима који су важили до ступања на снагу Закона о високом образовању Републике Српске из 2020, сходно члану 138 тог закона, тј. определила су се за избор по условима прописаним Законом о високом образовању Републике Српске из 2010. године (*Службени гласник Републике Српске*, бр. 73, Бања Лука 30. јул 2010, члан 77). Комисија је при разматрању пријава на конкурс и приложене документације оба

кандидата имала у виду њихово одређење и сходно томе извршила вредновање и бодовање њихове научне, образовне и стручне делатности.

У складу са Законом о високом образовању Републике Српске, Статутом Универзитета у Бањој Луци и Правилником о поступку и условима избора наставника и сарадника на Универзитету у Бањој Луци, Комисија сматра да др Горан Латиновић испуњава све услове за избор у звање редовног професора за ужу научну област Историја савременог доба. Наиме, чланом 77 Закона о високом образовању Републике Српске (*Службени гласник Републике Српске*, бр. 73, Бања Лука 30. јул 2010) прописани су минимални услови за избор у звање редовног професора: проведен најмање један изборни период у звању ванредног професора, најмање осам научних радова из области у коју се бира објављених у научним часописима и зборницима са рецензијом након стицања звања ванредног професора, најмање две објављене књиге (научна књига, монографија или универзитетски уџбеник) након стицања звања ванредног професора, успешно реализовано менторство кандидата за степен другог или трећег циклуса и успешно остварена међународна сарадња са другим универзитетима и релевантним институцијама у области високог образовања. Приликом избора у научно-наставна звања узима се у обзир и вредновање наставничких способности у оквиру система квалитета универзитета.

Др Горан Латиновић провео је један изборни период у звању ванредног професора, не рачунајући последњих шест месеци изборног периода, с обзиром на то да се конкурс за избор у научно-наставно звање, у правилу, и расписује најкасније шест месеци пре истека текућег звања, како би изборни поступак био спроведен и окончан у законским оквирима. Након избора у звање ванредног професора, др Горан Латиновић објавио је 13 научних радова из Историје савременог доба, од којих три у научним часописима са рецензијом (*Balkanica*, *Зборник Матице српске за историју* и *Глас САНУ*) и десет у зборницима радова са рецензијом, чији су издавачи Академија наука и умјетности Републике Српске, Српска академија наука и уметности, Православни богословски факултет Универзитета у Београду, Филозофски факултет Универзитета у Новом Саду, Правни факултет Универзитета у Бањој Луци и Републички центар за истраживање рата, ратних злочина и тражење несталих лица. За оне радове чија категорија није наведена на почетној страници рада, др Горан Латиновић доставио је потврде о њиховој категоризацији. Након избора у звање ванредног професора, др Горан Латиновић објавио је три научне монографије (од којих једну на енглеском језику) из Историје савременог доба, обима 291, 174 и 124 странице (62 странице по аутору). Након избора у звање ванредног професора, др Горан Латиновић успешно је реализовао менторства за три докторске дисертације, један магистарски рад, један мастер рад – завршни рад другог циклуса студија и једанаест дипломских радова – завршних радова првог циклуса студија, сви на теме из Историје савременог доба. Након избора у звање ванредног професора, др Горан Латиновић успешно је остварио међународну сарадњу са другим универзитетима и релевантним институцијама у области високог образовања: држао је предавања на универзитетима у Бугарској (на српском језику), Шпанији и Кини (на енглеском језику). Сарадња са шпанским Универзитетом у Гранади остварена је у оквиру ERASMUS+ размене наставног особља. Сва одржана предавања припадају Историји савременог доба. Осим тога, учествовао је у међународним конференцијама и студијским посетама на универзитетима у Италији, Словенији, Аустралији, Холандији, Британији, Грчкој, Белгији и Русији. Након избора у звање ванредног професора, др Горан Латиновић показао је одличне

наставничке способности, што је видљиво из студентских анкета о евалуацији наставе.

Др Горан Латиновић ради на Филозофском факултету Универзитета у Бањој Луци 22 године и три месеци. Биран је за асистента (2001), вишег асистента (2006), доцента (2012) и ванредног професора (2017). Научне радове проф. др Горана Латиновића карактерише поузданост изворне и историографске основе, изузетна прегледност и јасноћа излагања. Његова научна интересовања посвећена су разним аспектима Историје савременог доба, у временском оквиру од 1914. до 1995. године. Бавио се међународним односима југословенске државе, Геноцидом над Србима у Независној Држави Хрватској (1941–1945), Српском православном црквом у 20. веку и историјом Републике Српске. Комисија посебно наглашава да проф. др Горан Латиновић својим научним радовима битно доприноси конституисању историје Републике Српске као легитимне научне дисциплине. Осим тога, проф. др Горан Латиновић био је проректор за научноистраживачки рад и развој Универзитета у Бањој Луци (2018–2022), председник или члан низа универзитетских и републичких комисија и радних група, као и заменик ректора (2019–2022). Према је такав рад, по природи ствари, захтевао додатни напор и професионални ангажман, проф. др Горан Латиновић није замрзао свој статус у том периоду, остваривши све услове за избор у звање редовног професора. Уз то, он је имао и низ активности на Универзитету у Бањој Луци и ван њега, којима је допринео повећању угледа Универзитета.

У складу са Законом о високом образовању Републике Српске, Статутом Универзитета у Бањој Луци и Правилником о поступку и условима избора наставника и сарадника на Универзитету у Бањој Луци, Комисија сматра да др Никола Ожеговић испуњава све услове за избор у звање доцента за ужу научну област Историја савременог доба. Наиме, чланом 77 Закона о високом образовању Републике Српске (*Службени гласник Републике Српске*, бр. 73, Бања Лука 30. јул 2010) прописани су минимални услови за избор у звање доцента: научни степен доктора наука у одговарајућој научној области, најмање три научна рада из области у коју се бира објављена у научним часописима и зборницима са рецензијом и показане наставничке способности.

Др Никола Ожеговић одбранио је докторску дисертацију из Историје савременог доба. Његов докторат, одбрањен марта 2022, представља прву докторску дисертацију из историје Бање Луке икада написану и одбрањену. Др Никола Ожеговић објавио је десет научних радова, од којих четири у научним часописима (*Богословље*, *Balkanica*, *Istorija 20. veka* и *Војноисторијски гласник*) и шест у зборницима са рецензијом. Шест научних радова др Николе Ожеговића припадају ужој научној области Историја савременог доба, а четири је објавио након избора у звање вишег асистента. Научне радове др Николе Ожеговића карактерише коришћење великог броја извора првог реда, као и темељито описивање процеса и догађаја којима се бавио. Писао је, превасходно, о историји Бање Луке у Другом светском рату и социјалистичкој Југославији, али се бавио и темама из 19. века и периода југословенске краљевине. Објавио је и два научна рада из теологије, што показује ширину његовог научноистраживачког интересовања. Др Никола Ожеговић показао је врло добре наставничке способности. Осим тога, објавио је, као коаутор, једну научну монографију (обима 124 странице, тј. 62 странице по аутору) и, као коаутор, једну стручну књигу. Остварио је и међународну сарадњу, учествујући на семинарима у Израелу и Русији, где је одржао и предавање на

руском језику из Историје савременог доба на Универзитету „Борис Николајевић Јељцин“ у Јекатеринбургу. Др Никола Ожеговић биран је за асистента (2014) и вишег асистента (2018) на Универзитету у Бањој Луци.

Комисија је извршила и рангирање оба кандидата:

1. Др Горан Латинковић, ванредни професор, 485 бодова (у обзир су узети само бодови стечени након избора у звање ванредног професора 2017. године)
2. Др Никола Ожеговић, виши асистент, 166 бодова.

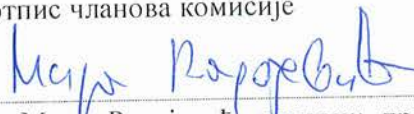
Због свих наведених чињеница, Комисија предлаже Наставно-научном већу Филозофског факултета и Сенату Универзитета у Бањој Луци да др Горана Латинковића изабере у звање редовног професора за ужу научну област Историја савременог доба и да др Николу Ожеговића изабере у звање доцента за ужу научну област Историја савременог доба.

Уколико се на Конкурс пријавило више кандидата у Закључном мишљењу обавезно је навести ранг листу свих кандидата са знаком броја освојених бодова, на основу које ће бити формулисан приједлог за избор

У Београду, 16. маја 2023.

Потпис чланова комисије

1.

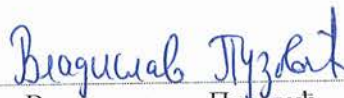
Др Мира Радојевић, редовни професор Филозофског факултета Универзитета у Београду и дописни члан Српске академије наука и уметности, ужа научна област Историја Југославије, председник;

2.

Др Александар Животић, редовни професор Филозофског факултета Универзитета у Београду, ужа научна област Историја Југославије, члан.

3.

Др Владислав Пузовић, редовни професор Православног богословског факултета Универзитета у Београду, ужа научна област Историја цркве, члан.